అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

ఆగష్టు 2023

అవతారం

విషయ సూచిక

సంపాదకీయం :

భారతీయ ఆధ్యాత్మిక చింతనకు సంబంధించిన భావనలో అవతార సిద్ధాంతం ప్రముఖమైనది. స్వయంగా శ్రీ అరవిందుల యోగంలో చాలా ప్రధాన విషయం అది. అయినప్పటికీ దానిని గురించిన చర్చ జరిగింది చాలా తక్కువే. దాని ప్రధాన పార్శ్వాలలో దైవం మానవుడుగావడం అనే ఆసక్తికరమైన, ఆసక్తి రేకెత్తించే సంవిధానం గురించి ఈ సంచిక స్పృశిస్తుంది.

అనువాదం : కె.వి. రావు

సంచిక అనువాదకులు

స్వర్గములనిచటకు దెచ్చువారు
స్వయముగా పంకమందు దిగవలె
భువి స్వభావ భారమును మోయవలె
బాధాపథమ్మున నడిచి తీరవలె
ఇచటి మలిన భువిపైకి
నా దైవత్వమును బాధించుచు దిగి వచ్చితిని
చావు పుట్టుకల రెండు ద్వారముల మధ్య
అజ్ఞానినై శ్రమించుచు మానవునిగా నెదిగితి
భయానక హైన్యత, పంకిలముల మధ్య
బంగరు నదీ నాదానికొక ఆధారమునకై
ఆరని అగ్నికొక ఆవాసమునకై
లోతుగా, దీర్ఘముగ శోధించుచుంటి

CWSA 2:534

అవతార సిద్ధాంతం

మానవీయతలో దైవత్వ అభివ్యక్తి

భారతదేశానికి ప్రాచీన కాలం నుండి, అవతార వాస్తవికతలో, రూపంలో భగవదవతరణలో, మానవునిలో దివ్యత్వ అభివ్యక్తిని గురించి ఒక బలమైన నమ్మకం ఉంది. ఈ నమ్మకం పశ్చిమ దేశాల మనస్సుపై ఏనాడూ ముద్రితం కాలేదు. ఎందుచేతనంటే సహేతుకతలోనూ, సామాన్య చేతనలోనూ జీవితం యెడల దృక్పథంలోనూ ఏ విధమైన మూలాలు లేకుండానే, అందరికీ అందుబాటులో వుండే క్రైస్తవం ద్వారా, అదొక భగద్విషయక మౌఢ్యంగా చిత్రించబడింది. కాని భారతదేశంలో జీవితం యెడల వేదాంత దృష్టికి సంబంధించిన తార్కిక పర్యవసానంగా అది యెదిగింది, కొనసాగింది, జాతి చేతనలో దృఢంగా వ్రేళ్ళూనుకొన్నది. సమస్త సృష్టి భగవదభివ్యక్తి. ఎందుకనంటే ఆతడొక్కడే సృష్టి, ఆ ఒక్క సత్యతకు సంబంధించిన నిజమైన రూపంగా లేక ఒక కల్పనగా తప్ప మరేదీ లేదు. అందుచేత ప్రతి సచేతన జీవీ అంశపరంగా లేక ఏదోవిధంగా పైకి కన్పించే నామ రూప సాంతత్వంలోనికి, దిగివచ్చిన అనంతతయే. కాని అదొక ఆచ్ఛాదిత అభివ్యక్తియే. సాంతతలోని ఆత్మ అజ్ఞానం చేత, పాక్షికంగా గాని లేక మొత్తంగా గాని మూసివేయబడిన చేతనకు, దైవ పరమోన్నత అస్తిత్వానికి మధ్య ఒక అంతస్తుల శ్రేణి ఉంది. దేహం ధరించిన సచేతన అంతరాత్మ దివ్యాగ్ని విస్ఫులింగం ఆ అంతరాత్మ మనిషిలో స్వీయ అజ్ఞానం నుండి ఆత్మవంతమయ్యేటట్టు అభివృద్ధి చెందుతూ ఆత్మ-జ్ఞానంలోనికి వికసిస్తుంది. జగత్తు సృష్టి రూపాలలోకి సాంతతను తాను గ్రుమ్మరించుకొంటూ, దైవం కూడా సాధారణంగా తన శక్తుల వికసనంలో తన జ్ఞాన ఊర్జంలో, విస్తారతలో ప్రేమ, సంతోషం, అస్తిత్వపు అభివృద్ధి చెందిన క్రియాశక్తిలో క్రమస్థాయిలో, తన దివ్యత్వపు పార్శ్వాలలో బహిరంగపరచుకొంటాడు.

తాను తనపైకి మానవ రూపాన్ని, మానవ కర్మాచరణ పద్ధతిని స్వీకరించేటపుడు, దైవచేతన శక్తి, దానిని శక్తులతోనూ, పరిమాణాలతోనూ మాత్రమే, అంచెలంచెలుగా తన బాహ్య పార్శ్వాలచే మాత్రమే గాక, తన శాశ్వత ఆత్మజ్ఞానం నుండి స్వాధీనం చేసుకుంటాడు. అజం (ఎప్పుడూ

జన్మించనిది అను) తనను తానెరిగి, మానవ అస్తిత్వ చక్రంలో కర్మ చేయడం, జన్మించానని తెలుసుకోవడం, షరతులకు లోబడిన అభివ్యక్తికి సంబంధించిన పతాకస్థాయి అవుతుంది. అది దైవత్వపు పూర్ణ సచేతన అవతరణ అవుతుంది. అదే అవతారం.

CWSA 19:13-14 — *శ్రీ అరవిందులు*

అవతారాలన్నింటి మూలం

అవతారం గురించి మాట్లాడమని ఈ రోజు నన్నడిగారు. మొదటగా నేను చెప్పదలచుకొన్న ఈ విషయం మీద శ్రీ అరవిందులు అదివరకే వ్రాసారు. నన్ను ప్రశ్న అడిగిన వ్యక్తి శ్రీ అరవిందులేం వ్రాసారో దానిని చదవడంతో మొదలు పెడ్తే మంచిది.

దానిని గురించి నేను మాట్లాడను, నీ అంతట నీవు దానిని గురించి చదివితేనే మంచిది. ఆధ్యాత్మిక, గుహ్యజ్ఞాన సంప్రదాయానికి సంబంధించిన, తెలిసిన రెండు విధాలైన అత్యంత పురాతన మార్గాల కన్నా చాలా పాత సంప్రదాయాన్ని గురించి మాట్లాడతాను. ఆ రెండు మార్గాలు, ఒకటి వైదిక, రెండు చాల్డియన్. అది మనకు తెలిసిన ఈ రెండు సంప్రదాయాలకు మూలంలో ఉన్నట్లు కన్పిస్తున్నది. అందులో ఈ విధంగా చెప్పారు. శత్రుశక్తుల హిందూ సంప్రదాయంలో అసురులు అనేబడే శక్తుల చర్య ఫలితంగా, దివ్య వెలుగు, అంతర్నిహిత చేతనల ధర్మం ప్రకారంగా అభివృద్ధి చెందడానికి బదులుగా, ప్రపంచం, మనకు తెలిసిన అంధకారం, నిశ్చేతన, అజ్ఞానాల్లో మునిగిపోయింది. ఈ భ్రష్టమైన విశ్వాన్ని రక్షించగల ఒక ప్రత్యేక జోక్యత కోసం పరమోన్నత మూలాన్ని వేడుకొంటూ దివ్య సృజనాత్మక శక్తి అర్థించింది. ఈ ప్రార్థనకు సమాధానంగా పరమోన్నత మూలం నుండి దివ్యప్రేమ, దివ్య చేతనల ఒక ప్రత్యేక రూపం వెలువడింది. అది ఆది దివ్యచేతన, దివ్య ప్రేమలకు మేలుకొలిపే కార్యం ప్రారంభించడానికి అత్యంత నిశ్చేతనా పదార్థంలోనికి సరాసరి తనను తాను దింపివేసుకొంది.

చాలా అంధకార గుహ అట్టడుగున గాఢ నిద్రలో, విశాలంగా పరుచుకొని ఈ పురుష వున్నట్లు పాత కథలలో వర్ణించబడింది. ఆతని నిద్రలో, ఆతని నుండి స్ఫటిక సదృశ వెలుగు కిరణాలు వెలువడ్డాయి. అవి క్రమంగా

నిశ్చేతనలో విస్తరించి, అచట దివ్యమైన మేలుకొలుపు కార్యాన్ని ఆరంభించడానికి నిశ్చేతనకు సంబంధించిన సమస్త మూలకాలలో తమను తాము జొనుముకున్నాయి.

సచేతనంగా, ఈ నిశ్చేతనలోనికి ప్రవేశిస్తే, ఇప్పటికీ ఇంకా గాఢ నిద్రలోనే తన నుండి ప్రతిరూపాన్ని విడుదల చేసే కార్యాన్ని కొనసాగిస్తున్న తన దివ్య వెలుగును విస్తరింపజేస్తున్న ఈ అద్భుతమైన అదే పురుషను చూడగలరు. నిశ్చేతన ఇకనెంత మాత్రం నిశ్చేతన గానంత వరకు, ప్రపంచం నుండి అంధకారం అదృశ్యమయ్యేంత వరకు, సకల సృష్టి అతి మానస చేతనకు మేలుకొనేంత వరకు ఆ పని చేస్తూనే ఉంటాడు.

చెప్పుకోదగ్గ విషయమేమిటంటే ఈ అద్భుతమైన పురుష మరో చివర ఉన్న పురుషను పోలి ఉండడం విచిత్రం. ఆ మరో చివర ఉన్న పురుషను నేను ఒక రోజున నా అంతర్ దృష్టిలో దర్శించాను. ఆ పురుష, రూప, రూప రహిత పరిధులకావల ఉన్నట్లు దర్శించాను. కాని ఆ పురుష బంగరు, ముదురు ఎరుపురంగు వైభవంలో ఉన్నాడు. అదే సమయంలో నిద్రలో వున్న యితర పురుష, అనేక రంగుల కిరణాలను ప్రసరింపజేస్తూ వున్న మెరిసే వజ్రశ్వేత వర్ణంతో ఉన్నాడు.

వాస్తవానికి సకల అవతారాలకు ఇది మూలం. చెప్పాలంటే అతడు విశ్వ జనీన అవతారం. ఆతడు అధికాధికంగా సచేతన దేహాలను ధరించాడు. చివరకు ఒక విధంగా గుర్తింపు పొందిన పురుష పరంపరగా, విశ్వాన్ని, ఒక నిరంతర పురోగమనం ద్వారా, అతిమానస దివ్య వెలుగును సంపూర్ణంగా స్వీకరించి, అభివ్యక్తి చేయడానికి సంసిద్ధమయ్యేటట్లు సన్నద్ధం చేసే కార్యాన్ని పరిపూర్ణం చేయడానికి పరాత్పరుని నుండి సరాసరి దిగివచ్చాడు.

ప్రతి దేశంలోనూ, ప్రతి సంప్రదాయంలోనూ, విభిన్న పరిమితులలో, విభిన్న వివరాలతో, ప్రత్యేక రూపాలతో, ఈ సంఘటన ఒకప్రత్యేకరీతిని చెప్పారు. కాని నిజం చెప్పాలంటే ఈ కథలన్నింటి మూలం ఒక్కటే. మధ్యంతర దశలన్నింటి ద్వారా సాగకుండా దైవ క్రియాశక్తులను స్వీకరించగలిగేటట్లు ఈ విశ్వ పదార్థాన్ని మేలుకొలుపుటకు వీలుగా అత్యంత అంధకార పదార్థంలో సరాసరిగా జరిగిన పరాత్పరుని సచేతన జోక్యంగా మనం చెప్పుకుంటున్నాం. విశ్వ పదార్థం అధికాధికంగా సిద్ధమైనంత మేర,

ఆ కార్యం అధికాధికమౌతూ, తన గమనంలో మరింతకింత వేగవంతమౌతూ, మరింతకింతగా సచేతనమౌతూ కూడా, మరింతకింతగా ప్రభావవంతమూ, నిశ్చాయకత గలదిగా అవుతూ ఉన్నట్లు ఈ వివిధ అవతారాల మధ్య ఉండే విరామ కాలాలు, తగ్గుతూ, తగ్గుతూ వస్తాయి.

సమస్త విశ్వం పరాత్పరుని సంపూర్ణ అవతారంగా తయారయ్యేంత వరకు ఆ పని హెచ్చుతూ, తీవ్రతరమౌతు ఉంటుంది.

CWSA 9:332-34 — *ది మదర్*

అవతార జీవన బాహ్య పార్శ్వాలు

ఆ విధంగా అవతార భావనను మనం అర్థం చేసుకొన్నప్పుడు తన ప్రస్తుత విషయమైన గీతకు సంబంధించిన ప్రాథమిక బోధనకు గాని లేక ఆధ్యాత్మిక జీవితానికి గాని, సామాన్యంగా బాహ్య పార్శ్వానికి గాని, ద్వితీయ ప్రాధాన్యత మాత్రమే ఉంటుంది. క్రీస్తుకు సంబంధించిన చారిత్రకతపై యూరపులో చెలరేగిన విరుద్ధ వాదనలు లాంటివి ఒక ఆధ్యాత్మిక మనస్కుడైన భారతీయునికి, ఎక్కువ కాలాన్ని వ్యర్థం చేయడంగా అన్పిస్తుంది. దానికతను కొంత చారిత్రాత్మకత ఉన్నదని ఒప్పుకొన్నా మతపరమైన ప్రాముఖ్యతున్నదని అంగీకరించడు. సిలువ సంకేతంగా గల భగవంతునితో మనిషి పాప పరిహారం ద్వారా సహజ ధర్మమైన భారం నుండి తప్పించుకొని, ఆతని బోధన వెలుగులోని ఉద్ధరితమై జీవిస్తాడని, మనం ఆధ్యాత్మిక అనుభవం ద్వారా, ఆంతరిక క్రీస్తును తెలుసుకోగలిగినంత కాలం, చివరకు వండ్రంగి జోసెఫ్ కొడుకైన జీసస్ కచ్చితంగా నాజరెత్ లేక బెత్లెహాంలో నివసించి, బోధించి, ఒక నిజమైన లేక కట్టుకథయైన రాజద్రోహ నేరం మీద చంపివేయబడ్డాడనే దానికేమి విలువ ఉంటుంది? భగవంతునిగా తయారైన మనిషి క్రీస్తు గనుక మన ఆధ్యాత్మి అస్తిత్వంలో నివసిస్తే, మేరీ పుత్రుడు భౌతికంగా నివసించాడా, జూడియాలో బాధపడి మరణించాడా అనేది, మనకు చాలా చిన్న విషయంగా కన్పిస్తుంది. అలాగే మనం ప్రధానంగా చెప్పుకుంటున్న కృష్ణుడు, దైవం శాశ్వత అవతారం. అంతేగాని చారిత్రక బోధకుడు,మానవ నాయకుడు గాదు.

CWSA 19:15

అవతారం - చారిత్రకత, సంకేతాలు

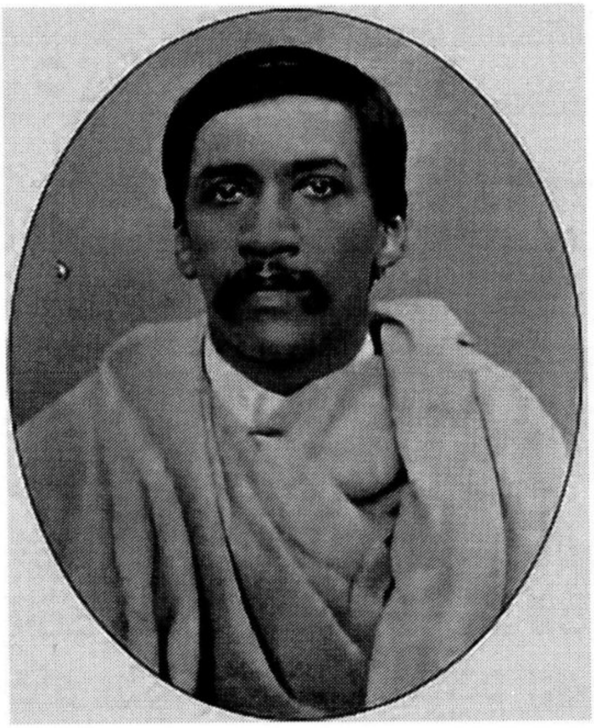
ఇప్పుడు అవతారం, సంకేతాలను చూద్దాం. అవతారానికి సంబంధించిన బాహ్య వాస్తవికతపై, ఆతని బాహ్య జీవన సంఘటనపై జీవిత చారిత్రక విషయాలపై ఆధునిక చరిత్రలో చాలా పెద్ద మౌలికమైన తప్పిదం కనిపిస్తుంది. ఆతనితో పాటు వచ్చిన లేక తన చర్యవల్ల ఉనికి వల్ల క్రిందికి తెచ్చిన ఆధ్యాత్మిక సత్యత, మహాశక్తి దివ్య ప్రభావం మనకు ముఖ్యం. అన్నింటికంటె ముందు, ఒక ఆధ్యాత్మిక మనిషి జీవితంలో ప్రధాన విషయమేమిటంటే, అతడేం చేశాడు? లేదా ఆతని కాలం నాటి మనషుల దృష్టికి బాహ్యంగా ఆతడేమిటి (అదే కదా చారిత్రకత లేక జీవిత చరిత్ర అంటే. కాదా?) అనేదిగాను, ఆతడేమిటి? అంతరంగికంగా అతడేం చేశాడు ముఖ్యం. అదే, అది మాత్రమే ఆతని బాహ్య జీవితానికసలు విలువనిచ్చేది. బాహ్య జీవితానికేదైనా విలువ ఉన్నదంటే అది ఆంతరిక జీవితాన్నిబట్టి వుంటుంది. ఆధ్యాత్మిక మనిషి ఆంతరిక జీవితం కనీసం కొంతమంది గొప్పవారిలో చాలా విశాలమైనది నిండైనది. ఏ జీవిత చరిత్ర వ్రాసే వ్యక్తైనా, లేక చరిత్ర కారుడైనా, దాన్నంతా ఒడిసిపట్టగలిగి లేక చెప్పగలడని ఆశించలేకున్నప్పటికీ బాహ్య జీవితంలో విశిష్టతను సంతరించుకొన్నదేదైనా, అదలా యెందుకైందంటే తనలో అదివరకే సాక్షాత్కరింపజేసుకొనబడిన దాని సంకేతం అది గనుక. ఇంకా ముందుకలా చెప్పుకొంటూ పోయి, ఆంతరిక జీవితం కూడా వెనుక గల దైవత్వపు ఒక ప్రకటనగా, దైవత్వపు ప్రపంచాన్ని ప్రకటించే ఒకసజీవ సంకేతం మాత్రమే అని కూడా చెప్పవచ్చు. కనుక కృష్ణుని గురించి కథలు, అవి యెంత ఆషామాషీగా చెప్పబడినవైనా, భువిపై ఆయన చర్యలు కళ్ళులేక, మనుషులకు కృష్ణుడు ఏమై ఉండి వున్నాడో, ఏమై యిప్పుడున్నాడో, అవి కృష్ణుని ఆకారంలో తనను తాను వ్యక్తపరచుకొన్న దైవత్వపు సంకేతాత్మిక అనురూపాలు. బుద్ధుని వైరాగ్యము, మారుడు అతనిని ప్రలోభ పెట్టడం, బోధి వృక్షం క్రింద ఆయన వివేకోదయం లాంటివి సంకేతాలే. అలాగే కన్యకు జన్మించడం, ఎడారిలో ప్రలోభం, క్రీస్తు శిలువ వేయబడడం, కచ్చితత్వంతో నమోదు చేయబడిన చారిత్రక సంఘటనలు కానప్పటికీ అవి దేనిని సంకేతాల రూపంలో తెలియజేశాయో అది సత్యం. క్రీస్తు బుద్ధుని గురించిన బాహ్య వాస్తవాలు, ఇతరులు అనేక మంది జీవితాలలో సంభవించిన దానికంటే

అధికమైనవేం కాదు. ఆధ్యాత్మిక ప్రపంచంలో బుద్ధునికి లేక కృష్ణునికి అంత అపరిమిత స్థానాన్నేది కట్టబెట్టింది? ఏ బాహ్య సంఘటన లేక, ఏ బోధన కంటె ఎంతో అధికంగా వారి ద్వారా ఏదో అభివ్యక్తమైంది. దాని గురించి మనకు బుజువు పరచుకోగలిగిన చారిత్రకత చాలా తక్కువే లభిస్తుంది. అయినప్పటికీ అదే మనం ముఖ్యంగా తీసుకోవలసింది. కనుక, సంకేతాలను గురించి కృష్ణ ప్రేమ్ చెప్పినది ప్రాథమికంగా సరైనవేగా కన్పిస్తున్నది. భౌతిక మనస్సునకు మాత్రమే ఒక మనిషి, ఘటనలు, చర్యలు ముఖ్యం. క్రీస్తు, బుద్ధ బోధనలు సైతం కేవలం మానసిక బోధనలుగా గాక ఆధ్యాత్మికంగా వారిలోని ఆధ్యాత్మిక స్థితుల లేక ఆంతరికంగా సంభవించిన వాటి ప్రకటనగా సత్యం. భువిపై వారి జన్మద్వారా, (ఏ విధంగా చూచినా అంతర్నిహితంగా అత్యంత క్రియాశీలంగా) వారు, ఇతరులలో సాధ్యమయ్యేటట్లు చేశారు. శాఖాపరమైన గోడలు ఒక తప్పిదం. వివిధ వాదనల కలయిక, ఆధ్యాత్మిక కార్యాన్ని నెరవేర్చడానికే గాక మానసిక కార్యాన్ని నెరవేర్చేందుకు పరమసత్యాన్ని పరిమితం చేయడం. శాశ్వతునికై నిలబడలేనప్పుడు అవతారానికి గాని, గురువుకు గాని అర్థం లేదు. ఆరాధకునికి, లేక శిష్యునికి వారిని అవతారంగా, గురువుగా చేసేది అదే.

CWSA 28:478-80

ఒక అవతారం ఏతెంచినప్పుడు ఆయన కేవలం ధార్మిక మార్గదర్శి గా మాత్రమే కాక ఒక రాజకీయనాయకునిగా, ఒక విద్యావేత్తగా, సమాజాన్ని సముద్ధరించే వాడిగా, సంఘటిత పరిశ్రమకు ఆద్యుడిగా, ఒక కవి, ఒక కళాకారుడు, ఒక ఉన్నత విద్యార్థికి ఉండే ఆత్మను కలిగిఉండేవాడిగా, అంటే సంక్షిప్తంగా మన భవిష్య భారతావని యొక్క వైభవోపేత రూపమై ప్రపంచాన్ని రూపాంతరీకరించి మార్గదర్శనం చేసేవిధంగా ఉండాలి.

CWSA 8:249 — *శ్రీ అరవిందులు*

నిరపేక్షుడు, పరిపూర్ణుడు, సర్వాంతర్యామి,
మనలో నెలకొని వున్న మన రహస్య ఆత్మ,
మన అస్తవ్యస్త అసంపూర్ణమైన ముసుగును తాను తగిలించుకొనెను
ఈ రక్తమాంసపు అద్దింటినే తన స్వంత ఇల్లుగా చేసుకొనెను,
తన చిత్తరువును మానవ పరిమాణంలో యిమిడ్చెను
తన పరిమాణానికి తగినట్లుగా మనమెదగాలని;
అప్పుడిక అది దివ్యత్వపు చిత్రమౌను.
ఆ రూపకర్త మనను మరల బలంగా పోతపోసి
ఈ మృత ప్రాయపు మూసపైన దివ్యత్వపు ఒక ప్రణాళికను విధించు
మన చిన్ని మనస్సులను తన అనంత మనస్సులోనికి లేవనెత్తును,
చిరంతనంతో క్షణాన్ని తాకుచు.
ఈ పరివర్తన భూమి స్వర్గానికి మిగులు అప్పు :
ఒక పారస్పరిక ఋణానుబంధం మనిషిని పరాత్పరమునకు కట్టి వేయును;
తాను మన ప్రకృతిని వహించునట్లు మనమంతా తన ప్రకృతిని ధరించాలి;
మనం పరాత్పరుని పుత్రులం, ఆయనలా ఉండాలి.
అతడి మానుష అంశలైన మనం దైవంగా ఎదగాలి.
దైవంలో మన జీవితమొక సంక్లిష్టత ఆయన వద్దే ఉన్నది దానిని సరిచేసే కీలకం.

సావిత్రి : 67 — *శ్రీ అరవిందులు*

అవతార కార్యం

తదుపరి పరిణామ దశకు జతపరచడం

చేతన ఒక నిచ్చెన లాంటిది. ప్రతి మహాయుగంలో ఒక మహాపురుషుడు ఈ నిచ్చెనకు ఇంకొక మెట్టును జోడించగల్గి, అసలిక సాధారణ చేతనకు తావు లేని స్థానానికి చేరుకొని ఉన్నాడు. ఒక స్థాయికి చేరుకొని పూర్తిగా పదార్థ చేతనలో నుండీ బయట పడడం మనిషికి సాధ్యమే, కానీ ఆ మనిషి నిచ్చెననింకా నిలిపి ఉంచడు. అదే సమయంలో విశ్వంలో గొప్పగొప్ప యుగాలకు చెందిన మహత్కార్యం ఈ భౌతిక పదార్థంలో గల సంబంధాన్ని నష్టపోకుండా చేతన నిచ్చెనకు మరో మెట్టును జోడించ గల్గే సామర్థ్యంతో జరిగింది. అలాగే విభిన్న తలాలకు మధ్య ఉన్న సంబంధాన్ని త్రెంచి వేసే శూన్యానికి బదులుగా ఉన్నత శిఖరం నుండీ అడుగు భాగం వరకూ సంబంధాన్ని నిలుపుకొంటూ ఉన్నతానికి ఎదిగిన సామర్థ్యం ఉండి ఉన్నది. పైకి ఆరోహించి మళ్ళీ కిందికి దిగివచ్చి శిఖరాన్ని, పాతాళాన్ని అనుసంధానించ డమే మొత్తం సిద్ధిలోని రహస్యం. అదే అవతారం చేసే కార్యం. ప్రతి పర్యాయం అతడు నిచ్చెనకు మరొక మెట్టును జోడిస్తాడు. అప్పుడు భూమి ఒక క్రొత్త సృజనతో పరిఢవిల్లుతుంది. ఇప్పుడు జోడించబడుతున్న మెట్టును లేదా దశను శ్రీ అరవిందులు అతిమానసంగా పిలిచారు. దానికి ఫలితంగా చేతన అతిమానస లోకంలోకి ప్రవేశించగల్గి, తన వైయక్తిక రూపాన్ని, వైయక్తీకరణ స్థితిని నిలుపుకుంటూనే ఒక కొత్త సృష్టి స్థాపన చేయడానికి క్రిందికి దిగివస్తుంది. ఖచ్చితంగా ఇది కడపటి దశ మాత్రం కాదు, అస్తిత్వానికి ఇంకా చైతన్య శ్రేణులు ఉన్నాయి. కాని ఇప్పుడు మనం అతిమానసాన్ని దింపడం కోసం, ఈ ప్రపంచ పునర్వ్యవస్థీకరణను ప్రభావితం చేయడం కోసం, ప్రపంచాన్ని వెనుకకు త్రిప్పి అసలు దివ్య క్రమంలోకి మళ్ళించడానికి పనిచేస్తున్నాం. ఇది ప్రధానంగా క్రమత్వానికి చెందిన సృష్టి. ఇక్కడ ప్రతి దానినీ దానిదైన అసలు స్థానంలో పునఃస్థాపించడం జరుగుతుంది. ప్రస్తుతం పనిచేసే శక్తి లేదా ఊర్జం మహా సరస్వతి, పరిపూర్ణ కార్యనిర్వాహక అధి దేవత.

నిరంతరతను సాధించే కార్యం వ్యక్తిని శిఖరాన్ని చేరడానికి, దిగిరావడానికి, పైన ఉన్న దానిని ఈ పదార్థంలోనికి తేవడానికి అనుమతిస్తుంది. ఇది చేతన

లోపలివైపు జరుగుతుంది. దీనిని చేయడానికి నియమితుడైన అవతార పురుషుడు ఒక బందీ గృహంలో మూయబడి ఉన్నా తాను ఎవరినీ చూడకున్నా, బయటకు రాకున్నా తన పని తాను కొనసాగించగలడు. ఎందుకంటే ఈ కార్యం చేతనలో జరుగుతుంది. ఇది అతిమనస్సుకు పదార్థ జగత్తుకు మధ్య జరిగే అనుసంధాన కార్యం. తాను గుర్తించబడాల్సిన పనిలేదు. ఈ సచేతనమైన సంబంధాన్ని ప్రతిస్థాపించే నిమిత్తం ఎలాంటి బాహ్య శక్తి తనకు అవసరం లేదు. ఏది ఏమైనా ఒక్కసారి కనుక ఈ సంబంధం కుదురుకొంటే నూతన సృష్టి రూపంలో ఈ బాహ్య ప్రపంచంలో అది తన ప్రభావాన్ని చూపుతుంది. అది ఒక నమూనా నగరంగా మొదలయ్యి, ఒక పరిపూర్ణ లోకంగా ముగుస్తుంది.

CWM 3:178-79 శ్రీమాత

దివ్యత్వంలోకి మనిషి ఉద్గమించడం

దివ్యత్వంలోకి ఈ మనిషి ఉద్గమించి, మానవజాతిలోకి దేవుడు దిగిరావడానికి సహాయపడకపోయిన పక్షంలో, అవతార తత్వం కేవలం ధర్మం కోసం అయ్యుంటే, అదిపనికిరాని విషయమే అవుతుంది. మామూలుగా అధికారం, న్యాయం లేదా సద్వర్తనకు సంబంధించిన ప్రమాణాలు, దివ్య సర్వ సంపన్న శక్తి ద్వారా, దాని సామాన్య సాధనాసంపత్తి ద్వారా, గొప్ప వ్యక్తుల ద్వారా లేదా ఉద్యమాలు, సాధు సత్పురుషులు, రాజుల జీవిత కార్యాల ద్వారా, ధార్మిక ప్రబోధాల ద్వారా జరిగే వాటికి ఎట్లాంటి వాస్తవ అవతారం దిగి రావాల్సిన అవసరం లేదు. అవతారమన్నది మానవ స్వభావంలో దివ్య ప్రకృతి అభివ్యక్తీకరణగా వస్తుంది. క్రీస్తుతత్వం, కృష్ణ తత్వం, బుద్ధుని తత్వ అవతరణ ప్రకారంగా మానవ స్వభావం దాని నియమ సూత్రం, భావన, చింతన, ఉనికి క్రీస్తుతత్వం, కృష్ణ తత్వ విధానాల్లో మలచబడి, దానికదే దైవంలో పరివర్తనం చెందడం అన్నమాట. అవతారం ప్రతిష్టించే ధర్మం, నీతి సూత్రం ఈ ఉద్దేశ్యాన్ని ప్రధానంగా పూర్తి చేసేందుకే. కృష్ణుడు, బుద్ధుడు, క్రీస్తు ఈ ఉద్దేశానికి కేంద్రస్థానంలో నిలిచి, ఒక ప్రవేశ ద్వారంగా ఉండి, తన గుండానే ఈ అవతార పురుషుడు జనులు అనుసరించే మార్గాన్ని ఆవిష్కరిస్తాడు. అందుచేతనే ప్రతి అవతారం స్వయంగా తాను దానికి ఉదాహరణగా మానవుల ముందు నిలిచి, తానే మార్గాన్ని ద్వారం కూడా తానే అని ప్రకటిస్తాడు; దైవంతో తన మానవత్వానికి గల ఏకత్వాన్ని కూడా ప్రకటిస్తాడు. మానవ పుత్రుడు తాను ఎవరి నుండీ క్రిందిదిగి వచ్చాడో ఆ

పరమపిత ఒక్కటే, మానవ శరీరాన్ని ఆశ్రయించి ఉన్న 'కృష్ణుడు మానుషీమ్ తనుమాశ్రితం', పరమ ప్రభువు, సర్వజీవులకు స్నేహితుడు తన స్వకీయ అస్తిత్వంలో అక్కడ, మానవ నమూనాలో ఇక్కడ వ్యక్తమైన రెండు వ్యక్తీకరణలు ఒకే దివ్య పురుషోత్తమునివి.

CWSA 19:168-69

ధర్మ పునరుద్ధరణ

అప్పుడు మనం గీతలో అవతారం కార్యం గురించి ఇచ్చిన వివరణను అర్థం చేసుకోవాలంటే ధర్మం యొక్క భావాన్ని దాని సంపూర్ణ, గాఢ, విస్తార భావనలో అర్థంచేసుకోవాలి, ఎందుకంటే ఆంతరిక, బాహ్య ధర్మం చేతనే దివ్యసంకల్పము, దివ్యజ్ఞానములు మానవజాతి ఆధ్యాత్మికపరిణామం పైన, దాని పరిస్థితులపైన, జాతిజీవితంలో దాని ఫలితాల పైన పనిచేస్తాయి. భారతీయ భావన అయిన ధర్మం కేవలం మంచి, న్యాయం, సత్యం, నైతికత మాత్రమే కాదు. మానవునికి ఇతర జీవులతో, ప్రకృతితో, భగవంతునితో వున్న సమస్త అనుబంధాల మొత్తం పాలనావ్యవస్థ, ఇది చర్యలు, రూపాలు, ధర్మాల్లో, ఆంతరికబాహ్యజీవిత రూపాల్లో, ప్రపంచంలోని అన్ని రకాల అనుబంధాల క్రమాల్లో పనిచేసే ఒక దివ్యసిద్ధాంత దృక్పథం నుండి యోచించబడింది. ధర్మమంటే మనకాధారంగా దేనిని పట్టుకొంటామో, మన ఆంతరిక బాహ్య కార్యకలాపాల మధ్య భేదం లేకుండా ఏది ఒకటిగా పట్టి ఉంచుతుందో ఆ రెండూ కూడా. తన ప్రాథమిక అర్థంలో ఇది మన సకల కార్యకలాపాలను రహస్యంగా నియమించే మన స్వభావంలోని ఒక సారభూత ధర్మం, ఈ అర్థంలో ప్రతి జీవి, రకం, జాతి, వ్యక్తిగతం, సమూహం -తమ స్వంత ధర్మాన్ని కల్గివుంటాయి. తర్వాత మనలో దివ్యస్వభావం వృద్ధిచెంది, ప్రకటితం కావాలి, ఈ జ్ఞానంలో ధర్మమంటే మన అస్తిత్వంలో వృద్ధి చెందే ఆంతరిక పనివిధానాల నియమం. మూడవది మననుంచి వెళ్ళే ఆలోచనను, చర్యను, ఒకరితో ఒకరికున్న పరస్పర సంబంధాలను పాలించే నియమం అక్కడ వుంది, ఈ రీతిగా ఇది మన స్వీయవృద్ధికి, దివ్య ఆదర్శం వైపుగా మానవజాతికి ఉత్తమంగా సహాయపడుతుంది.

సాధారణంగా ధర్మమన్నది ఏదో శాశ్వతమైనదిగా, మార్పులేనిదిగా చెప్పబడింది, అందువలన ఇది మూలాధారక సిద్ధాంతంలో, ఆదర్శంలో అది

అలానే వుంది, కానీ తన రూపాలలో ఎడతెగకుండా మారుతూ, పరిణమిస్తూ వుంటుంది. ఎందుకంటే మనిషి అప్పటికే ఆ ఆదర్శాన్ని కలిగి వుండడు, లేదా అందులో జీవించివుండడు కానీ ఎక్కువతక్కువగా పరిపూర్ణంగా దానివైపు ఆకాంక్షిస్తూవున్నాడు, దాని జ్ఞానం వైపు, సాధన వైపు వృద్ధి చెందుతూవుంటాడు. ఈ అభివృద్ధిలో దివ్య స్వచ్ఛతలోకి, విస్తారతలోకి, కాంతిలోకి, స్వేచ్ఛ, శక్తి, బలము, సంతోషము, ప్రేమ, మంచి, ఏకత, సౌందర్యములలోకి వృద్ధిచెందడానికి ధర్మమే సహాయం చేస్తుంది. అలాగే దాని పెంపుదలను ప్రతిఘటించే మొత్తానికి, దీని నియమానికి లోనవని దానికి విరుద్ధంగా తన ఛాయను, నిరాకరణను నిలబెడుతుంది, అలాగే తన దివ్యవిలువల రహస్యాన్ని వెల్లడిచేయని దానికి, వెల్లడి చేయడానికి ఇష్టపడకుండా, విపరీతత్వము, అసంగత్వము, కల్మషము, సంకుచితము, బంధనము,అంధకారము, బలహీనత,అల్పత్వము, వైషమ్యము, బాధ, విభజన,వికారము, అసభ్యము, తన పురోగమనంలో మనిషి వదిలివేయవలసిన సమస్తములను నిరాకరిస్తుంది. ఇదంతా సంఘర్షిస్తూ ధర్మాన్ని అతిక్రమించడాన్ని అన్వేషించే అధర్మము, ధర్మముకానిది, ధర్మాన్ని వెనక్కు, క్రిందకు లాగేది, చెడు, అజ్ఞానము, అంధకారాల కొరకు తయారయిన ప్రతిఘాతుక శక్తి. ఈ రెండింటి (ధర్మాధర్మాల) మధ్యన నిరంతర యుద్ధం, సంఘర్షణ వుంటుంది, జయాపజయాల డోలాయమానంలో కొన్నిసార్లు ఊర్ధ్వశక్తులు, నిమ్నశక్తులు దానిని ప్రభావితం చేస్తాయి. ఇది మానవ జీవితం, మానవ అంతరాత్మల స్వాధీనత కొరకు దైవశక్తులకు, ఆసురికశక్తులకు మధ్యనజరిగే ఘర్షణగా, కాంతికి అవిభాజ్య అనంతునికి జన్మించిన కుమారులకు, అంధకారానికి, విభజనకు జన్మించిన కుమారులకు మధ్యన జరిగే ఘర్షణగా, వేదరూపకంలో వివరించబడింది, అహురామజ్ద, అహరిమన్ ల జొరాస్ట్రనిజమ్ లో, ఆ తర్వాతి మతాలలో భగవంతుడు, దేవదూతలకు సైతాను లేదా ఇబ్లిస్ అతని పిశాచాలకు మధ్యన జరిగే వివాదంగా వివరించబడింది.

అవతారం నిర్వర్తించే కార్యాన్ని నియమించేది, నిర్ణయించేది ఈ అంశాలే. బౌద్ధ సిద్ధాంతంలోని ధర్మం, సంఘం, బుద్ధం అన్న ఈ మూడు శక్తులలో శిష్యుడు తన స్వేచ్ఛను వ్యతిరేకించే సమస్తం నుండి ఆశ్రయం తీసుకుంటాడు. క్రైస్తవంలో క్రైస్తవ జీవనవిధానం చర్చ్, క్రీస్తుల ధర్మం వుంది. ఈ మూడు మూలకాలు ఎప్పటికీ అవతారకార్యానికి అవసరమైనవి. అతను ఒక ధర్మాన్ని,

స్వీయక్రమశిక్షణను ఇస్తాడు, దీనితో నిమ్న జీవితం నుండి ఉన్నత జీవితానికి వృద్ధి చెందడం జరుగుతుంది, ఇందులో కర్మసూత్రం, మన సంబంధీకులతో, ఇతరజీవులతో వున్న అనుబంధాలు, అష్టాంగమార్గం లేదా విశ్వాసము, ప్రేమ, స్వచ్ఛత, లేదా అటువంటి దివ్యజీవన స్వభావ ప్రకటన ఏదైనా- ధర్మం కొరకు చేసే గట్టిప్రయత్నం ఆవశ్యకంగా చేర్చబడ్డాయి. అప్పుడు మనిషిలోని ప్రతి ఉన్ముఖతకు దాని సామూహిక, వ్యక్తిగత దృక్పథాలు వున్నాయి, ఎవరైతే ఒక విధానాన్ని అనుసరిస్తారో వారు సహజంగానే ఆధ్యాత్మిక సహచరత్వానికి, ఏకతలోకి సహితంగా లాగబడతారు, అతను తన వ్యక్తిత్వము, అతని బోధన ఏకమయ్యే సంఘము, సాంగత్యము, సంయోగాలను స్థాపించుకుంటాడు. వైష్ణవంలో వైష్ణవుల ధర్మమైన భక్తి, ప్రేమల విధివిధానం, ధర్మం ప్రకటితమయ్యే వ్యక్తిగా భక్తుడు, అస్తిత్వంలో, స్వభావంలో ప్రేమ యొక్క దివ్యధర్మము స్థాపితమయ్యి, సఫలమైన దివ్యప్రేమికుడు, ప్రియుడు- భాగవత, భక్త, భగవంత అనే త్రయం వున్నది. అవతారము ఈ మూడవ మూలకమైన దివ్యవ్యక్తిత్వాన్ని, ధర్మానికి, సంఘానికి అంతరాత్మ అయిన స్వభావ, అస్తిత్వాలను సూచిస్తాడు, వీటిని తనతో పాటు తెలియజేస్తూ, వాటిని జీవింపజేస్తూ, మనుష్యులను ఆనందము, స్వేచ్ఛల వైపుగా ఆకర్షిస్తాడు.

CWSA 19:171-73

విశ్వభారాన్ని మోయడం

ఒకవేళ అవన్నీ (అవతారం పడే కష్టాలు, పోరాటాలు) మాయలే అనుకుంటే వారికి అవి ఎటువంటి విలువను ఇవ్వవు, లేదా ఎటువంటి నిజమైన ప్రభావాన్ని చూపవు, అవి పూర్తిగా అవివేకంగా, అవాస్తవంగా, అర్థంలేనివిగా వుంటాయి. భగవంతుడు తనకోసం బాధపడవలసిన లేదా కష్టపడవలసిన అవసరం లేదు, ఒకవేళ వీటిని ఆయన విశ్వభారాన్ని మోయడం కోసం, ప్రపంచానికి, మానవులకు సహాయం చేయడానికి తీసుకుంటే తప్ప, ఒకవేళ ఈ బాధలు, కష్టాలు ఏ విధంగానైనా సహాయం చేశాయి అంటే అవి వాస్తవమయివుండాలి. ఒక కపటం లేదా అసత్యం సహాయం చేయలేవు. మానవుల కష్టాలు, బాధలు ఎంత వాస్తవమో అవి అంతే వాస్తవం- దైవం వాటిని మోస్తాడు, అదే సమయంలో వాటి నుండి బయటపడే మార్గాన్ని చూపిస్తాడు. అలాకాకపోతే మానవస్వభావాన్ని ఆయన ధరించడంలో అర్థం లేదు, ప్రయోజనం లేదు,

విలువ లేదు. ఇంత సరళము,కీలకము అయిన ఒక అంశాన్ని నువ్వు అర్థంచేసుకోలేకపోవడం, ఒప్పుకోవడానికి నిరాకరించడం వింతగా వుంది. అవతారం పూర్తి అర్థాన్ని దాని నుండి తీసివేసినపుడు అవతారత్వమును అంగీకరించడంలో ప్రయోజనమేముంది?

అవతారత్వ దృగ్విషయానికి రెండు పార్శ్వములున్నాయి, వెనుక వుండే దివ్యచైతన్యము, సాధక వ్యక్తిత్వము. దివ్యచైతన్యము సర్వశక్తిమంతమైనది కానీ అది ప్రకృతి స్థితుల క్రింద సాధక వ్యక్తిత్వాన్ని ప్రకృతిలో ప్రతిపాదిస్తుంది, కొన్నిసార్లు ఆటలో నియమాలను మార్చవలసి వచ్చినప్పటికీ ఆటలోని నియమాలకు అనుగుణంగా ఉపయోగించుకుంటుంది. ఒకవేళ అవతారత్వము కేవలం ఒక మెరిసే అద్భుతమైతే, అప్పుడు దానితో నాకు ప్రయోజనం లేదు. ఒకవేళ అది ప్రకృతిలో సర్వవ్యాపక పరమాత్మ యొక్క పొందికైన ఒక భాగపు ఏర్పాటు అయితే అప్పుడు నేను అర్థం చేసుకుంటాను, అంగీకరిస్తాను.

మానవజాతి కొరకు దివ్య ఉదాహరణ

దైవము-మానవుడు అన్నది కూడ మనసు తయారు చేసిన కష్టమే. మనిషిలో దైవమున్నాడు, తన అత్యున్నత ఆకాంక్షలను, ఉన్ముఖతలను సఫలం చేసుకుని, అధిగమిస్తూ మనిషి దైవమవుతాడు. అదే మూర్ఖత ఎక్స్ అర్థం చేసుకోలేనిది- దైవం క్రిందకు దిగి వచ్చినపుడు మానవజాతి భారాన్ని అధిగమించడానికి ఆ భారాన్ని తన పైన వేసుకుంటాడు- మనిషి ఎలా దైవం కాగలడో మానవజాతికి చూపడానికి తాను మానవుడవుతాడు. కానీ అది అంతరంలో ఎటువంటి దివ్య ఉనికి, వెనుక దివ్యశక్తి లేకుండా కేవలం ఒక దుర్బలుడైతే అలా కాలేరు- తన శక్తిని అందుకోగలిగిన వారందరిలోకి దానిని చేర్చడానికి అతను శక్తివంతంగా వుండాలి. అందువలన అతనిలో ద్విమూలకాలు వుంటాయి. పైకి కనిపించే మానవుడు, వెనుకనున్న దైవం- ఇది ఎక్స్ వివరించిన కొలవశక్యంగాని ముద్రను వేస్తుంది. నువ్వు కేవలం బాహ్యనేత్రంతో మానవుడుగా చూస్తే, వేరే దేన్ని చూడటానికి ఇష్టపడకపోతే అప్పుడు నువ్వు ఒక మానవుడిని మాత్రమే చూస్తావు-ఒకవేళ దైవం కొరకు చూశావంటే దైవాన్ని కనుగొంటావు.

*

అవతారము ఒక అమానవీయ విధానంలో చర్య జరుపాలని లేదు- అతడు వెనుక దైవంగా వుంటూ పైకి మానవచైతన్యంతో, మానవ పద్ధతులను ఉపయోగించుకుని మానవచర్యను నిర్వర్తిస్తాడు. అలా చేయకపోతే అతను మానవదేహాన్ని ధరించడంలో అర్థం లేదు, అది ఎవరికీ ఉపయోగం లేదు. ఊర్ధ్వంలో వుంటూ అక్కడి నుండే కార్యాలను నిర్వర్తించవచ్చును.

CWSA 28:472-73

అవతారము-విభూతి

పరిణామం క్లిష్టస్థితిలో వున్నపుడు, ఒక ప్రత్యేకకార్యం నిర్వర్తిచవలసి నపుడు అవతారము అవసరమవుతుంది. అవతారమన్నది ఒక ప్రత్యేక అభివ్యక్తి, మిగిలిన కాలంలో దైవం మానవపరిమితులలో విభూతిగా పనిచేస్తాడు.

*

అవతారం గురించి ఉజ్జాయింపుగా చెప్పాలంటే అతను తనలో ఉద్భవించిన లేదా తనలోకి దిగి వచ్చిన దివ్యశక్తి చైతన్యంతో వున్నవాడు, తన అంతరంలోని సంకల్పము, జీవితము, చర్యలతో నిర్వహించేవాడు లోలోపల దివ్యశక్తితో, ఉనికితో ఏకతను అనుభూతిచెందేవాడు. విభూతి కొంత దైవ శక్తిని ధరించి,ప్రపంచంలో గొప్పశక్తితో చర్య జరపడానికి అధికారాన్ని కలిగివుంటాడు, అతను విభూతి కావడానికి ఇది సరిపోతుంది. అతని శక్తి చాలా గొప్పది కావచ్చు కానీ చైతన్యం అంతర్గర్భితం కాదు, లోన నివసించే దివ్యత్వం కాదు.

CWSA 28:485 - *శ్రీఅరవిందులు*

ఆర్య పత్రిక ప్రారంభమైన వెంటనే కొంతమంది గ్రాడ్యుయేట్లు వారికి కావాలసింది "మనిషిని తయారు చేయడం' అని తెలియజేస్తూ వ్రాసిన లేఖ ఒకటి అందింది. మానవుని తయారు చేయడంలో నా వంతు చేయవలసింది చేశాను, ఇక ఇప్పుడు దీనిని ఎవరైనా చేయవచ్చు. ఇతర ప్రదేశాల్లో కన్నా భారతదేశంలోనే నిదానంగా వుంది గనుక ప్రకృతి దీని కోసమే ప్రపంచమంతా తిలకిస్తూవుంది. మానవుని తయారుచేయటం ప్రస్తుతం నా వ్యాపకం కాదు, కానీ దివ్యమానవుని తయారు చేయటం. ప్రపంచం ఒక నూతన పురోగతి, ఒక నూతన పరిణామం కొరకు సిద్ధమవుతున్నదన్నదే నా ప్రస్తుత బోధన. అది ఏ జాతి అయినా, ఏ దేశమయినా ఆ నూతన పరిణామక్రమాన్ని పట్టుకొని సఫలం చేస్తే అది మానవజాతి నాయకుడవుతుంది.

CWSA 36:225 *శ్రీఅరవిందులు*

విశిష్ట అవతారాలు, విభూతులు

దశావతారాల పరిణామాత్మ గాథ

అవతారతత్వానికి పరిణామక్రమంతో సంబంధంలేకపోతే దానికి చాలా తక్కువ ప్రాముఖ్యత ఉంటుంది. నిజానికి హిందూ మతానికి సంబంధించిన దశావతారాలకు, పరిణామ క్రమానికి చాలా దగ్గర పోలికే ఉంది. మొదటిది మత్స్యావతారం(నీటిలో మాత్రమే ఉండేది), రెండవది ఉభయ చరావతారం (నీటిలోనూ భూమ్మీద కూడా జీవించగలిగేది), అటు తర్వాత వచ్చినది పూర్తిగా భూమ్మీద జీవించే అవతారం (వరాహ అవతారం), తదనంతరం ఉన్న నరసింహావతారం (దీనిలో మృగలక్షణాల నుంచి మనుష్యత్వానికి పరిణామం చెందుతున్న జీవిని చూడవచ్చు), ఆ తర్వాత వచ్చే వామనావతారంలో పొట్టిగా అభివృద్ధి చెందని భౌతికంగా ఉన్నా, తనలో భగవంతుని సైతం నిలుపుకొని, ఈ ఉనికినే స్వాధీనం చేసుకోవడం మీరు చూడొచ్చు. అటు తర్వాత వచ్చే రాజసిక, సాత్విక, నిర్గుణ అవతారాలు మనుష్యత్వ అభివృద్ధిని సూచిస్తున్నాయి. ఆ అభివృద్ధి ప్రాణిక రాజసికత నుంచి సాత్విక మానసిక జీవి వరకు, అక్కడ నుండి అధిమానసిక అతి మానవుని వరకు కొనసాగుతుంది. కృష్ణ, బుద్ధ, కల్కి ఈ చివరి మూడు అవతారాలు ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధిలో చివరి మూడు దశలను సూచిస్తున్నాయి. కృష్ణావతారం అధిమానస ప్రగతికి తలుపులు తెరవగా, బుద్ధుడు పరమ మోక్షాన్ని లక్ష్యంగా చేసుకొని తన పయనాన్ని సాగించాడు, కానీ అది ప్రతికూలమైనదే అది భూమికి తిరిగి వచ్చి సానుకూలంగా పరిణామ క్రమాన్ని పూర్తి చేయలేదు. కాబట్టి అది కూడా ప్రతికూలతకే దారి తీసింది. కల్కి దానిని సరిచేసి భగవంతుని రాజ్యాన్ని ఈ భూమిపైనే స్థాపించడం ద్వారా అసుర శక్తులను దునుమాడగలడు. పురోగతి అద్భుతంగాను లోపరహితంగాను ఉంటుంది.

అవతారాల జన్మల మధ్యలో ఉన్న జన్మల విషయానికొస్తే, కృష్ణుడు తన గత జన్మలను గురించి మాట్లాడుతున్నప్పుడు, ఒక సందర్భంలో తనను తాను భగవంతుని ప్రతిరూపంగా, భగవత్ తత్వాన్ని పూర్ణతతో అభివ్యక్త పరిచిన వానిగా చెప్పుకున్నాడు. మరొక సందర్భంలో తనను తాను భగవంతుని

విభూతిగా (అంశావతారంగా - వృష్ణీనామ్, వాసుదేవ) చెప్పుకున్నాడు. అందువల్ల అనేక జన్మలలో కృష్ణుడు భగవత్ పూర్ణ చైతన్యాన్ని తెరచాటుగావించి తనను తాను విభూతిగా అభివ్యక్త పరచాడని మనం చాలా ఖచ్చితంగా భావించవచ్చు. అవతారత్వ లక్ష్యం పరిణామక్రమాన్ని ముందుకు నడిపించడమే అని మనం అంగీకరిస్తే, గొప్ప పరివర్తన దశలలో భగవంతుడు అవతారంగా వచ్చి పరివర్తనకు సహాయపడడం, తక్కువ పరివర్తనా దశలలో భగవంతుడు విభూతిగా వచ్చి సహాయపడడం అనే విషయాలు చాలా సహేతుకమైనవి.

CWA 28:487

రామావతారం

రాముని మూర్తిమత్వం పట్ల నీ అభిప్రాయాన్ని నేను సరైనదిగా భావించటం లేదు. వాల్మీకి ప్రకారంగా రాముని స్వభావాన్ని ఉన్నది ఉన్నట్లుగా పూర్తిగా నీవు చూడలేదు (వాల్మీకి రాముని పాత్రను ఒక ఆధునిక మనిషి కథలాగా చెప్పలేదు). ఆయన రాముని వీరత్వానికి, రాముడు చేసిన పనులకు ఎక్కువ ప్రాముఖ్యత ఇచ్చారు. రాముని పాత్రను దాని అమరిక నుండి తీసివేసి, మొత్తాన్ని భాగాలుగా విభజించే కత్తిలాంటి ఆధునిక నైతిక మనస్సుతో విశ్లేషించినట్లయితే దాని ప్రాముఖ్యత అంతా ఆ పాత్ర కోల్పోతుంది.

అవతారత్వ విషయానికి వస్తే, నేను రాముని అవతారాన్ని పరిణామ క్రమంలో ప్రథమావతారంగా తీసుకుంటాను. ఎందుకంటే రామావతారం దాని పాత్రను పరిణామ క్రమ పథకంలో చక్కగా పోషించింది అని నాకనిపిస్తోంది. నేను రామాయణాన్ని చదివినప్పుడు, ఒక సత్యాన్ని గుర్తించి దాని అనుభూతిని పొందాను, ఆ సత్యమే ఈ కథను రూపొందించింది. ఇది ఒక సాధారణ కథగా పైకి కనిపించినప్పటికీ భూగోళ పరిణామంలో జరిగిన ఒక గొప్ప క్లిష్టమైన పరివర్తన సంఘటనకు ఉపమానంగా నేను దానిని స్వీకరించాను. ఆ సత్యమే రామాయణంలోని ప్రధాన పాత్ర స్వభావానికి, చేసిన పనులకు విశ్వ నేపథ్య ప్రాముఖ్యతను ఇచ్చింది. అవే పనులు వేరొక వ్యక్తి వేరొక సంఘటన క్రమంలో చేసినట్లయితే వాటికి విశ్వ నేపథ్య ప్రాముఖ్యత ఉండేది కాదు. అవతార పురుషుడు అసాధారణ కార్యాలు చేయడానికి ఈ భూమ్మీదకి రాడు. అతడు చేసే పనులు, లేకపోతే అతడేమిటో

చెప్పడానికి లేదా ఆ రెండిటినీ చేయడానికి ఈ భూమ్మీదకి వస్తాడు. ఒక ప్రాముఖ్యత ఒక ప్రభావంతమైన శక్తితో ఈ భూతలంపై మానవజాతిలో చరిత్రలో ఆవశ్యకమైనది నిర్వహించడానికి వస్తాడు.

రాముని కర్తవ్యం

కాదు ముమ్మాటికీ కాదు- అవతారంగా వచ్చిన వాళ్ళు కచ్చితంగా ఆధ్యాత్మిక ప్రవక్త కానవసరం లేదు. అతడు నిజానికి కేవలం ప్రవక్త మాత్రమే కాదు, సత్యాన్ని సిద్ధింప చేసుకున్నవాడు, స్థాపకుడు. బాహ్యమైన విషయాలే కాదు, కానీ బాహ్యంగా ఉన్న దానిని కూడా సిద్ధింప చేసుకుంటాడు. నేను చెప్పినట్లుగా దైవం వైపుకు దశలవారీగా ముందుకు సాగే ఆత్మపరిణామం అంటే భూ పరిణామం కోసం అవసరమైన విప్లవాత్మకమైన దానిని కూడా సిద్ధింప చేసుకుంటాడు. పరిణామక్రమానికి ఆధ్యాత్మిక రంగాన్ని సిద్ధం చేయడం రాముని కర్తవ్యం ఏమాత్రం కాదు. అందుకని రాముడు దాని గురించి ఏనాడు ఆలోచించలేదు. ఆయన కర్తవ్యం రావణుని సంహరించి రామరాజ్యాన్ని స్థాపించడం. ఇంకో విధంగా చెప్పాలంటే సాత్విక నాగరిక మానవునికి సరైన క్రమానికి సంబంధించిన భవిష్యత్తు అవకాశాన్ని రూపొందించడానికి, అంటే రామున్న మానవుడు తన జీవితాన్ని చక్కటి భావోద్వేగాలు, హేతుకత, నైతికత లేదా కనీసం నైతిక ఆదర్శాలు, అంటే సత్యం, విధేయత, సహకారం, సామరస్యం, హాస్యం, దేశానికి, ప్రజలకు సంబంధించిన క్రమబద్ధీకరణ వంటి వాటి ద్వారా నియంత్రిస్తాడు. జంతు మానసికత, ప్రాణాధారమైన అహం దాని స్వంత సంతృప్తి పైనే నియమంగా ఇంకా ఉన్న ప్రపంచంలో, అంటే అరాచక (వానర, రాక్షస) శక్తులచే అప్పటికి ఆక్రమించబడిన ప్రపంచంలో సాత్విక నాగరిక మానవుని స్వభావాన్ని స్థాపించడమే రాముని కార్యం. రాముని జీవిత లక్ష్యం అతడు దానిని పూర్తిగా సంభాళించాడా అన్న దానిని ఆధారం చేసుకుని రాముడు అవతార మూర్తా కాదా? అని నిర్ణయించాలి, కానీ వాలి అనే క్రూరమైన జంతువుతో శౌర్యవంతమైన క్షత్రియుడు హాస్యమాడడం రాముని పని కాదు. వాలిని చంపి జంతు మానసికతను తన ఆధీనంలోకి తెచ్చుకోవడం రాముని పని. రాముడు ఖచ్చితంగా పరిపూర్ణుడు కానవసరం లేదు, కానీ అతడు సాత్విక మానవుని స్వభావానికి ప్రతినిధి. అతడు నమ్మకమైన భర్త, ప్రేమికుడు, ప్రేమ విధేయత

కలగలసిన కుమారుడు, కోమలత్వం పరిపూర్ణత కలిగిన సోదరుడుగా, తండ్రిగా, స్నేహితునిగా తన పాత్రను చక్కగా పోషించాడు. అతడు అన్ని రకాల ప్రాణులకు స్నేహితుడిగా వ్యవహరించాడు, బహిష్కృత కులానికి చెందిన గుహకుని స్నేహితుడు, జంతు నాయకులైన సుగ్రీవుడు, హనుమంతులకు స్నేహితుడు, పక్షి జటాయువుకు స్నేహితుడు, ఆఖరుకు రాక్షసుడు అయిన విభీషణుడికి కూడా ఆయన స్నేహితుడు. మొత్తంగా చూస్తే అతడు వివేకవంతుడు, ఆకర్షణ గలవాడు. కానీ వీటన్నిటికంటే ముఖ్యమైనది ఏమిటంటే, రాముడు హరిశ్చంద్రునిలా, శిబి చక్రవర్తిలా (పరిస్థితుల బలవంతపు ఒత్తిళ్లకు లొంగి పనిచేయటం) కాకుండా ఒక ఖచ్చితమైన సామరస్య పూర్వక పూర్ణతను కలిగిన వాడు. సహజ సిద్ధమైన ప్రేమ ఆనందాలతో పని చేసిన వాడు. కానీ అన్నింటికంటే ముఖ్యంగా, సామాజిక ఆలోచన, దాని స్థిరత్వం, సత్యం, గౌరవం, ధర్మ భావం, ప్రజా స్ఫూర్తి, క్రమబద్ధీకరణ మీద ఆధారపడి ఉండే అంశాలకు ప్రాతినిధ్యం వహించి వాటిని స్థాపించడం రాముని కర్తవ్యం. మొదటిగా తన తండ్రి పట్ల తన పుత్ర ప్రేమ, విధేయత కంటే కూడా చాలా ఎక్కువగా సత్యం కోసం, గౌరవం కోసం పాటుపడ్డాడు, దానికంటే కూడా అతను రాజుగా, రాజ్య సభకు ఎన్నికైన వ్యక్తిగా తన వ్యక్తిగత హక్కులను త్యాగం చేసి, పద్నాలుగు సంవత్సరాలు వనవాసానికి వెళ్ళాడు. అతని ప్రజా స్ఫూర్తికి, క్రమబద్ధమైన సంఘ నిర్వహణ పట్ల అతని భావానికి (ప్రాచీన భారతీయులు, గ్రీకులు, రోమన్ల దృష్టిలో గొప్ప, అత్యున్నతమైన పౌర ధర్మం, ఆ సమయంలో క్రమబద్ధమైన సంఘ నిర్వహణ, అంటే వ్యక్తికి సంబంధించి ప్రత్యేక అభివృద్ధి, వ్యక్తిగత సంతృప్తి కాదు, సంఘ అభివృద్ధి, ఆ సమయంలో మానవ పరిణామ క్రమ ముఖ్య అవసరం). దానిని స్థాపించడానికి రాముడు తన స్వంత ఆనందాన్ని, తన కుటుంబ జీవితాన్ని, సీత సుఖ సంతోషాలను కూడా త్యాగం చేశాడు.

అతడు అన్ని పురాతన జాతుల నైతిక భావనతో సంబంధాన్ని కలిగి ఉన్నాడు, అయినప్పటికీ ఆధునిక మనిషికి సంబంధించిన వ్యక్తిగత రాగాశ్రితమైన భావనల నైతికతకు, రాముని స్వభావానికి ఎటువంటి సంబంధమూ లేదు. ఆధునిక మనిషి స్వల్పంగా కఠినమైన నైతికతతో మెలిగాడు, ఎందుకంటే

ప్రాచీనులు సామాజిక పరంపరా స్ఫూర్తి కోసం అప్పటి ప్రపంచం సురక్షితంగా ఉండటం కోసం వ్యక్తిని అతని సుఖాన్ని త్యాగం చేశారు. ఈ ప్రపంచానికే విపత్తు అయిన రాక్షసుడు, రావణుడి సార్వభౌమత్వాన్ని నాశనం చేయడం ద్వారా సాత్విక మానవుని ఆదర్శం స్థాపించి ఈ ప్రపంచాన్ని సురక్షితంగా మార్చడం రాముని కర్తవ్యం. రాముని వ్యక్తిత్వంలో, చర్యలో ఎంత దివ్య ప్రేరణ ఉంది అంటే, అతని రూపం భారతీయ సంస్కృతీ మానసం పై రెండు సహస్రాబ్దాలకు పైగా ముద్రించబడింది. అతడు దేనికోసం నిలబడి కృషి చేశాడో, అది అన్ని దేశాలలో మనిషి హేతు బుద్ధి తర్కం (తార్కిక శక్తి)పై, ఆదర్శవంతమైన మనసు పై ఆధిపత్యం చేసింది - రాముని నైతికతపై, స్వభావం పై మానవ ప్రాణికపు ఎడతెగని తిరుగుబాటు ఉన్నప్పటికీ అతని గొప్ప వ్యక్తిత్వం పరిణామ క్రమంలో ఒక గొప్ప ఆదర్శంగా ఉద్యమించే వరకు కొనసాగుతుంది.

రాముని వ్యక్తిత్వము ఎంత గొప్పదో ఎంత దివ్యత కలిగినదో తెలిసిన తర్వాత కూడా, నీవు రాముని అవతారం కాదు అంటున్నావా? ఏమైనప్పటికీ అతను గొప్ప విభూతులైన అతికొద్ది మందిలో మహా విభూతి గా నిలుస్తాడు. ఇప్పటి మానవుడు సాత్విక ఆదర్శంతో తృప్తి చెందక దానికన్నా ఉత్తమమైన దాన్ని వెతుకుతున్నాడు, కాబట్టి నీవు రాముని అవతారం కాదు అని చెప్పొచ్చు. ఎందుకంటే సాత్విక ఆదర్శంలో ఎంతో కాలం పాటు సంతృప్తి చెందడు. ఇంకా దేనికోసమో వెతుకుతూ ఉంటాడు. కానీ రాముని చర్యలు, అతని అవతార లక్ష్యము ఈ భూమి పై అభివృద్ధి చెందుతున్న జాతికి సంబంధించిన గతంపై ముద్రించబడి ఉన్నాయి.

CWSA 28:490-92

శ్రీకృష్ణుడు - ద్వాపరయుగ అవతారం

శ్రీకృష్ణుడు ఒక అవతారం. అతడు మానవ దేహాన్ని స్వీకరించి, మానవ శరీర ప్రకృతికి, మనసుకు, ఆత్మకు ఉన్న నియమాలను అనుసరించి అతను తన ఆట (లీల) ఆడాడు. ఒకవేళ మనం శ్రీకృష్ణ లీలకు సంబంధించి స్పష్టమైన, మార్మిక అర్థాన్ని, దాని వెనుక ఉన్న రహస్యాన్ని కనుక్కోగలిగితే, మనం ఈ ప్రపంచంలో ఆటకు సంబంధించిన లక్ష్యాన్ని, ఆట ఆడే పద్ధతిని గ్రహించగలుగుతాము. ఈ ఆట ప్రధాన లక్షణం పూర్ణ జ్ఞానం ద్వారా

ప్రేరేపించబడిన కర్మ. ఆ కర్మకు, ఆ ఆటకు (నాటకానికి) సంబంధించిన అంతర్లీనంగా ఉన్న జ్ఞానం ఏమిటి, దానికి సంబంధించిన విషయాలు గీతలో వెల్లడి చేయబడ్డాయి.

మహాభారతంలోని శ్రీ కృష్ణుడు ధీరోదాత్తుడు, గొప్ప యోగి, ప్రపంచంలోనే గొప్ప వ్యక్తి, సామ్రాజ్య స్థాపకుడు, రాజనీతజ్ఞుడు, యోధుడు, క్షత్రియ దేహంలో ఉండి పరబ్రహ్మాన్ని తెలుసుకున్నవాడు. మనం అతని జీవితంలో సాటిలేని అభివ్యక్తి, మహాశక్తి ఆడే మర్మమైన ఆటను చూడవచ్చు. ఆ మార్మికతకు వివరణను భగవద్గీతలో తెలుసుకోవచ్చు.

శ్రీ కృష్ణుడు లోకాలకు ప్రభువు, విశ్వవ్యాప్త వాసుదేవుడు ఇంకా, అతడు తన గొప్పతనాన్ని కప్పి ఉంచి మనుషులతో తండ్రి, కొడుకు, సోదరుడు, భర్త, సన్నిహిత సహచరుడు, స్నేహితుడు, శత్రువు వంటి సంబంధాలను ఏర్పరచుకోవడం ద్వారా జగన్నాటకంలోకి ప్రవేశించాడు. అతడి జీవితంలో ఆర్య జ్ఞాన అత్యున్నత రహస్యం, భక్తి మార్గ అత్యున్నత అర్థం సూచించబడ్డాయి. వాటి ముఖ్య సూత్రాలు కూడా గీతా బోధనలో భాగమే.

శ్రీ కృష్ణుని అవతారం ద్వాపర యుగం, కలి యుగం సంధిలో ఉద్భవించింది. ప్రతి పరిణామ చక్రాలలో, కల్పాలలో, అటువంటి సంధిలో భగవంతుడు తన పూర్ణత్వంతో అవతరిస్తాడు. నాలుగు యుగాలలో కలియుగం అధ్వాన్నమైనది, ఉత్తమమైనది కూడాను. యుగ లక్షణం పాపాన్ని ప్రేరేపించడం, ఇది మానవ పురోగతికి ప్రధాన శత్రువు అయిన కలికికి సంబంధించిన పాలనా కాలం. అందువలన కలి పాలనలో మనుషులు ఎక్కువగా క్షీణించడం, పతనం కావడం సంభవించాయి.

కలియుగం ఏ విధంగా ఉత్తమమైనదంటే అడ్డంకులకు వ్యతిరేకంగా పోరాడడం ద్వారా బలం పెరుగుతుంది, పాత సృష్టిని నాశనం చేయడం ద్వారా కొత్త సృష్టి వస్తుంది. ఈ ప్రక్రియ కలియుగంలో కూడా కనిపిస్తుంది. ప్రపంచ పరిణామ క్రమంలో నాశనం కాబోతున్న చెడు మూలకాలు ఖచ్చితంగా విపరీతమైన పెరుగుదల ద్వారా తొలగించబడతాయి మరోవైపు, కొత్త సృష్టికి సంబంధించిన విత్తనాలు నాటబడి, మొలకెత్తుతాయి, ఈ విత్తనాలు సత్య యుగంలో వృక్షాలుగా మారుతాయి.

బెంగాలీ రచనలు - 94 - 95

శ్రీకృష్ణుని చారిత్రక నేపథ్యం

శ్రీ కృష్ణుని చారిత్రక నేపథ్యం ఆధ్యాత్మికంగా చూస్తే అంత ప్రాముఖ్యత వహించదు, అంతా ఆవశ్యకం కూడా కాదు, అయినప్పటికీ దానికి తగినంత విలువ ఉంది. శ్రీకృష్ణుడు కేవలం ఒక పురాణ పురుషుడో లేక కావ్యకల్పనోకాక ఒక చారిత్రక పురుషుడు, ఈ భూమి పై ఒకానొకప్పుడు ఆయన ఉన్నాడు, భారత దేశపు గత చరిత్రలో ప్రముఖ పాత్ర పోషించాడు అనే విషయంలో నాకెలాంటి సందేహమూ లేదు. రెండు వాస్తవాలు స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నాయి, ఆయన ఒక ప్రముఖ ఆధ్యాత్మిక వ్యక్తి, ఆయన ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం ఒక ఉపనిషత్తులో చెప్పబడింది, సంప్రదాయంగా ఆయనని ఒక దైవీక వ్యక్తి గా, ఆయన మరణానంతరం ఆయనను ఒక దైవంగా భావిస్తున్నాం, ఇది మహాభారత కథలో పురాణాలలో చెప్పింది పక్కన పెట్టి చూసినా కూడా. భారతదేశ ఆధ్యాత్మిక, చరిత్రలో ఒక ప్రముఖ భాగమైన భాగవత మతం లో, దాని వ్యాప్తిలో ఆయనను దైవంగా భావించి ఆరాధించడం అనేది కేవలం ఒక పురాణమో లేక ఒక కావ్య కల్పనపైనో ఆధారపడింది అని భావించలేం. మహాభారతం ఒక కావ్యం చరిత్ర కాదు అయితే ఆ కావ్యం ఒక ఘనమైన చారిత్రక సత్యం పైన ఆధారపడినది, అలా మన సంప్రదాయంలో భాగమయ్యింది, ధృతరాష్ట్రుడు, పరీక్షిత్తు మొదలైనవారు నిజంగానే ఉన్నారు అలాగే శ్రీ కృష్ణుడు ఒక నాయకునిగా యోధునిగా రాజకీయవేత్తగా మనం అంగీకరించినట్లైతే అప్పుడు పురాణ సంప్రదాయాలలో ఉన్నదంతా ఒక చారిత్రక విలువను సంతరించుకొంటుంది, అది కేవలం కావ్యకల్పనగానో లేక ఒక పుక్కిటి పురాణంగానో ఉండిపోదు. మనం ఒక సిద్ధాంత పరమైన హేతుబద్ధ దృష్టితో చూసినప్పుడు శ్రీకృష్ణుడు ఒక చారిత్రక పురుషుడు అని నిస్సందేహంగా చెప్పవచ్చు. కానీ నా దృష్టిలో ఆయన ఇంతకు మించిన అవతారపురుషుడుగా భావిస్తాను, అది ఒక చారిత్రక వాస్తవం. ఎలాగైతే క్రీస్తును గురించిన చరిత్రను నేను అంగీకరిస్తున్నానో అట్లే ఇది కూడా.

బృందావనంలో జరిగిన కథ ఇంకొక విషయం. అది మహాభారత ముఖ్యకథలో భాగం కాదు. అది పురాణాలకు సంబంధించినది. అది కేవలం ఒక సంకేతాత్మక పాత్రగా మాత్రమే మలచబడినట్లుగా భావించవచ్చు. ఒకప్పుడు అటువంటి భావనను నేను అంగీకరించినప్పటికి తరువాత దానిని పక్కన పెట్టడం జరిగింది. అలా పక్కన పెట్టవలసిన అవసరం పురాణ కథల

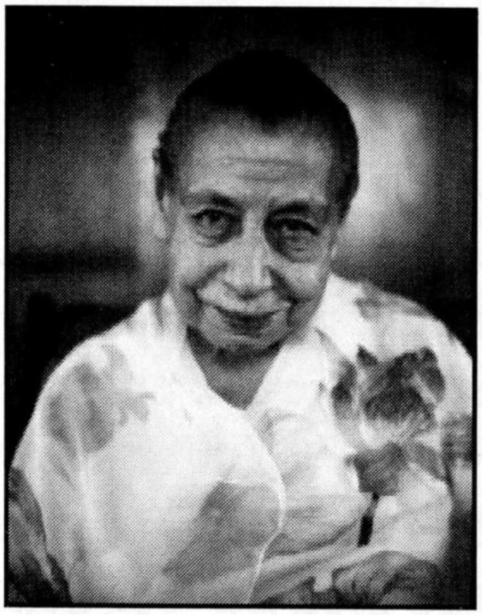
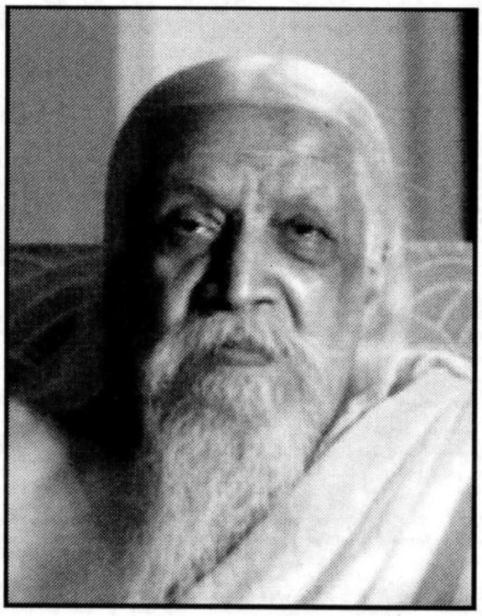
ఉద్దేశ్యమైతే కాదు. అది ఎక్కడో వాస్తవంగా జరిగిన లేక జరిగే అవకాశమున్న విషయంగా నాకు అనిపిస్తుంది. గోపికలు వాస్తవంగా ఉన్నారు కేవలం సంకేతాత్మకం కాదు. ఆది ఒక గుప్తజ్ఞానానికి చెందిన వాస్తవం. గుప్తజ్ఞానం, సంకేతార్ధం రెండూ ఒకటి కాదు. సంకేతార్ధం అనేది కేవలం మనోనిర్మితమైనది లేక ఊహాగానం అనుకోవచ్చు, కానీ గుప్తజ్ఞానం అనేది ఒక వాస్తవం అది ఎక్కడో ఒకచోట ఉండే ఉంటుంది, భౌతిక జగత్తువెనుక దాగిఉన్నప్పటికీ భూమిపై జీవితానికి అది వాస్తవమే, అది దీనిని ప్రభావితం చేయడమే కాక ఇక్కడ ఒక రూపం కూడా తీసుకుంటుంది. గోపికలకు సంబంధించిన లీల ఎలా కల్పించబడింది అంటే గోకులంలో అది ఎల్లప్పుడూ జరుగుతూనే ఉంది. అది భూమి మీదకూడా వ్యక్తం అయ్యింది బృందావనంలో. దానిని ఎప్పుడు ఎల్లప్పుడూ మనం సాక్షాత్కరించుకోవచ్చు, దాని అర్థాన్ని ఆత్మలో అనుభూతం చేసుకోవచ్చు. పురాణాలు రచించిన వారు దానిని భూమిపైన అభివ్యక్తి చెందిన అవతారపురుషుడైన శ్రీకృష్ణుని లీలగా భావించారు, అల్లాగే భారతీయ ధార్మిక మనసు దానిని ఆ విధంగానే అంగీకరించింది.

CWSA 28: 482-84

కృష్ణ

ఈ భయంకరమైన మధురమైన విశ్వంలో
ఆత్మ జన్మించడంలోని అర్థాన్ని చిట్టచివరకు కనుగొన్నాను
ఆకలిగొన్న పుడమి హృదయం స్వర్గాన్ని అతిక్రమించి
శ్రీ కృష్ణుని పాదాలకై ఆకాంక్షించడం నేను అనుభూతి చెందాను,
ఆ అమృతనయనాల సౌందర్యం నేను కాంచాను,
ఆర్తి నిండిన ప్రియుని వేణుగానాన్ని కూడా విన్నాను,
మరణంలేని పారవశ్యత కలిగించిన విస్మయాన్ని చవిచూచాను,
నా హృదయంలోని వేదన శాశ్వతంగా మూగబోయింది.
ఆ సంగీతం మరింతగా చేరువ అయ్యింది
ప్రాణం అపరిమిత ఆనంద పారవశ్యంతో వణికింది;
తన ప్రభువు స్పర్శను, కౌగిలిని, ఉనికిని ఆశిస్తూ
సర్వ ప్రకృతి విశాలమైన తన్మయంతో నిశ్చలమయింది
ఈ ఒక్క క్షణం కోసమే ఎన్నో యుగాలు జీవించాను;
చిట్టచివరకు జగతి పరిపూర్ణమై స్పందించింది నాలో.

CWSA 2:601

భవిష్యదవతారం

శ్రీ మాతా, కురుక్షేత్ర యుద్ధం జరిగి **5000** సంవత్సరములు గడిచినవని శ్రీ అరవిందులు చెప్పివున్నారు, అయితే శ్రీ కృష్ణుని యొక్క అసమాన ప్రజ్ఞ ప్రభావం ఈ కాలానికి చెందిన ఝాన్సీ లక్ష్మీబాయివంటివారిలో సైతం గమనించవచ్చు, అయితే భారత దేశాన్ని సంరక్షించుకోవాలన్నా ప్రపంచాన్ని సరికొత్తగా తీర్చిదిద్దాలన్నా ఒక పూర్ణ అవతారం రావలసి ఉంది. అటువంటి అవతారం నిద్రాణమై ఉన్న బ్రహ్మతేజాన్ని పునరుత్తేజం కావించుతుంది. కలియుగమందే పూర్తిస్థాయిలో దైవం యొక్క అవతరణ ఆవశ్యకత ఉంది అని శ్రీ అరవిందులు చెప్పి ఉన్నారు ఎందుకంటే కలియుగంలోనే మానవుడు అత్యంత ప్రమాదకరమైన పరిస్థితులు ఎదుర్కొంటున్నాడు. అదిగో ఇప్పుడు ఆయన వచ్చి ఉన్నాడు. ఆయనే ఆ గొప్ప రహస్యాన్ని వెల్లడి చేయవలసి ఉన్నది. దైవం భారతదేశంలో సంపూర్ణంగా అభివ్యక్తి చెంది ఉన్నాడు. అయితే ఇది తన అభివ్యక్తి అని చెప్పుకోవడానికి ఆయన వినయం అడ్డువస్తోంది అనుకోవచ్చు!

ఎవరైతే కార్యతత్పరులుగా ఉంటారో వారికి తమను గురించి గొప్పలు చెప్పుకోవడం అలవాటు ఉండదు. వారు వారి కార్యాలకు సంబంధించిన శక్తిని మాత్రం తమతో ఉంచుకొని ఫలితాల గొప్పతనాన్ని శాశ్వతుడైన భగవంతుడికి అర్పించి ఉంటారు.

CWSA 16:270

సనాతన ధర్మ పునరుద్ధరణ

సాధారణంగా ఆగస్టు 15వ తేదీ నాకు చాలా ముఖ్యమైన రోజు. వ్యక్తిగతంగా సాధనలో, అలాగే పరోక్షంగా ఇతరుల జీవితాలలో కూడా అది ఒక మలుపు. ఈసారి ఇది నాకు చాలా ముఖ్యమైనది. నా ఆత్మాశ్రయ సాధన దాని తుది ముద్రను పొందిందని, సుదీర్ఘమైన సాక్షాత్కారం అనేక గంటలపాటు పరబ్రహ్మంలో నివసించడం ద్వారా దాని పరిపూర్ణత పొందిందని చెప్పవచ్చు. అప్పటి నుండి, అహంభావం నాలోని అన్నమయ- ఆత్మలో తప్ప మిగిలిన ప్రదేశాలలో పూర్తిగా చచ్చిపోయింది, - అన్నమయ-ఆత్మ అంటే అప్పుడప్పుడు వచ్చే సందర్శనల నుండి లేదా వేరు చేయబడిన పాత మనుగడకు చెందిన బాహ్య స్పర్శల నుండి పూర్తిగా విముక్తి పొందేలోపు ఒక సుదూర సాక్షాత్కారం కోసం ఎదురుచూస్తున్న భౌతిక ఆత్మ.

నా భవిష్యత్ సాధన జీవితం, ఆచరణ జ్ఞానం, శక్తి కోసం. నాకు ఇప్పటికే లభించిన ముఖ్యమైన జ్ఞానం, శక్తి కాదు - కానీ, అదే భౌతిక ఆత్మపరంగా జీవితంలో నా పనికి మళ్ళించబడ్డ జ్ఞానం, శక్తి కోసం . నాకు ఇప్పుడిపుడే ఆ పని గురించి స్పష్టమైన ఆలోచనను పొందుతున్నాను అలాగే మీకు ఆ ఆలోచనను అందించగలను. మీరు నన్ను కేంద్రంగా చూస్తున్నారు కాబట్టి, ఆ కేంద్రం నుండి ఏమి ప్రసరించబడుతుందో మీరు తెలుసుకోవాలి.

1. సనాతన ధర్మాన్ని మానవ మేధస్సుకు కొత్త కోణం నుండి తిరిగి వివరించాలంటే- ఈ పని ఇప్పటికే ప్రారంభమైంది, దాని మూడు భాగాలు స్పష్టంగా పని చేస్తున్నాయి. శ్రీ కృష్ణుడు నాకు వేదాలకు నిజమైన అర్థాన్ని చూపించాడు. అంతే కాకుండా, మానవ ప్రసంగ ప్రక్రియ, మూలాలను చూపించే కొత్త భాషాశాస్త్రాన్ని నాకు చూపించాడు, తద్వారా కొత్త నిరుక్తం ఏర్పడుతుంది, దాని ఆధారంగా వేదానికి కొత్త వివరణ వస్తుంది. భారతీయులకు గానీ, యూరోపియన్లకు గానీ అర్థం కాని ఉపనిషత్తులన్నింటికి అర్థాన్ని కూడా ఆయన నాకు బోధించాడు. అందువల్ల నేను మొత్తం వేదాంతాన్ని, వేదాన్ని తిరిగి వివరించాలి, దాని నుండి అన్ని మతాలు ఎలా ఉద్భవించాయో అవన్నీ ఒకటేనని తెలుస్తుంది. ఈ విధంగా సనాతన ధర్మం ద్వారా భారతదేశం ప్రపంచ మతపరమైన జీవితానికి కేంద్రంగా దాని గమ్యంగా, రక్షకురాలిగా నిరూపించబడుతుంది.

2. వేద జ్ఞానం ఆధారంగా ఆత్మను ముక్తం చేయడమే కాకుండా పరిపూర్ణ మానవత్వాన్ని సిద్ధం చేసి సత్యయుగ పునరుద్ధరణలో సహాయపడే యోగ సాధనను ప్రతిష్టించడం. ఆ కార్యం ఇప్పుడు ప్రారంభం కావాలి కానీ అది కలి యుగం ముగిసే వరకు పూర్తి కాదు.

3. భారతదేశం కేంద్ర బిందువుగా ఉన్నందున, ప్రపంచంలో తనను సరైన స్థానానికి తిరిగి నిలబెట్టడం కోసం కృషి చేయాలి. కానీ ఈ పునరుద్ధరణ పైన పేర్కొన్న పనిలో భాగంగా అమలు చేయబడాలి, యోగ మార్గం ద్వారా మానవ సాధనాలకు అది వర్తించాలి అంతే తప్ప మరోలా కాదు.

4. పరిపూర్ణ మానవత్వం ఉద్దేశించిన సమాజం ఆ పరిపూర్ణతను కలిగి ఉండటానికి సరిపోయేలా పునర్నిర్మించబడాలి.

CWSA 36: 177-178

ఎక్కడైనా మనుషులు తమ గురువును అవతారంగా నిరూపించడానికి అతనిలోని వివిధ గుణాలను కనుగొనడానికి ప్రయత్నిస్తారు, ఇక్కడ కొందరు నిరూపించే అవకాశాన్ని కూడా తిరస్కరించడానికి కారణాలను కనుగొనడానికి ప్రయత్నిస్తారు.
అందుకే, ఇది ఆధునిక ఆశ్రమం !

CWSA 35: 400

మానవజాతి భారాన్ని మోయడానికి..

ఈ మార్గం మీకు లేదా మీకు నచ్చిన వారికి చాలా కష్టం అని, ఇది కేవలం శ్రీమాత, నా వంటి "అవతారాలు" మాత్రమే చేయగలరు అని మీరు అంటున్నారు. ఇది ఒక విచిత్రమైన దురభిప్రాయం, ఎందుకంటే ఇది సులభమైన, సరళమైన, అత్యంత ప్రత్యక్ష మార్గం, పైగా ఎవరైనా దీన్ని చేయగలరు, మనస్సు - ప్రాణికాల్ని నిశ్శబ్దపరిస్తే, మీ సామర్థ్యంలో పదవ వంతు ఉన్నవారు కూడా చేయగలరు. ఇది ఉద్రిక్తత, ఒత్తిడి, కష్టతర ప్రయత్నాలకు విరుద్ధమైన మార్గం. వాటికి గొప్ప తపో శక్తి అవసరం. శ్రీమాత, నా విషయానికొస్తే, మేము అన్ని విధాలుగా ప్రయత్నించాం, అన్ని పద్ధతులను అనుసరించాం, కష్టాల పర్వతాలను అధిగమించి, మీకంటే, ఈ ఆశ్రమంలో లేదా బయట ఉన్న వారి కంటే చాలా ఎక్కువ భారం మోసి, చాలా క్లిష్ట పరిస్థితులు, పోరాడాల్సిన యుద్ధాలు, భరించాల్సిన గాయాలు, అభేద్యమైన

ఎడారి, అడవి, చిత్తడి నేలని చీల్చే మార్గాలు, జయించాల్సిన శత్రువులు, ఇలా మాకు పూర్వం మరెవరూ చేయలేదని నేను ఖచ్చితంగా అనుకుంటున్నాను, ఈ మార్గనిర్దేశం చేసే నాయకుని కార్యం దైవత్వాన్ని అవరోహణ చేసి, ప్రాతినిధ్యం వహించడం మాత్రమే కాదు, కానీ మానవత్వంలోని ఆరోహణ అంశానికి ప్రాతినిధ్యం వహించడం మానవత్వ భారాన్ని పూర్తిగా భరించడం, కేవలం ఆట లాగా లేదా లీలలా కాకుండా భయంకరమైన అన్ని అడ్డంకులను , కష్టాలను, వ్యతిరేకతను అనుభవిస్తూ, అడ్డుకుంటూ, ఈ మార్గంలో నెమ్మదిగా ఉండే విజయవంతమైన శ్రమ మాత్రమే ఇక్కడ సాధ్యపడుతుంది. కానీ ఇవన్నీ ఇతరుల అనుభవంలో పూర్తి స్థాయిలో పునరావృతం కావడం అవసరమని లేదా వీటిని సహించాలి అని కాదు. దానిని తీసుకోవడానికి అంగీకరిస్తే మాకు పూర్తి అనుభవం ఉన్నందున ఇతరులకు సరళమైన సులభమైన మార్గాన్ని చూపగలము. భారీ మూల్యంతో గెలుపొందిన మా అనుభవం కారణంగానే మేము మిమ్మల్ని, ఇతరులను కోరగలము. "అంతరాత్మిక వైఖరిని అలవర్చుకోండి, సూటిదైన సూర్య ప్రకాశ మార్గాన్ని అనుసరించండి, దైవం మిమ్మల్ని ప్రత్యక్షంగా లేదా రహస్యంగా ప్రోత్సహిస్తుంది, ఒకవేళ అది రహస్యంగా ఉంటే, మంచి సమయంలో మీ ముందుకు ఆవిర్భవిస్తుంది. కఠినమైన, అడ్డంకులు గల కష్టమైన ప్రయాణం కోసం పట్టుబట్టవద్దు.

CWSA 32: 94-95

దైవ త్యాగం

ఖచ్చితంగా మేము మొదటి నుంచీ అతిమనస్సులో భౌతికంగా జీవించి ఉంటే, ఎవరూ మమ్మల్ని చేరుకొని ఉండేవారు కారు, అసలు సాధన జరిగి ఉండేది కాదు. మాకు, భూమికి మనుష్యులకు మధ్య సంబంధం గురించి ఎటువంటి ఆశ ఉండేది కాదు. అది కూడా, శ్రీమాత తనలో ఎప్పుడూ ఉండకుండా సాధకుల నిమ్న చేతన వైపు దిగి రావాలి. లేకపోతే వారు ఇలా అనడం ప్రారంభిస్తారు; "ఎంత దూరంగా నాపట్ల ఎంత తీక్షణంగా ఉన్నారు, మీరు నన్ను ప్రేమించడం లేదు, మీ నుండి నాకు ఎలాంటి సహాయం లభించదు... మొదలైనవి" మానవుణ్ణి కలవడానికి దైవం ఒక ముసుగు వెనుక ఉండాలి.

CWSA 32: 93

స్వేచ్ఛకు తలుపులు తెరవడం

శ్రీ అరవిందుల రాజకీయ ఆలోచనలు, కార్యకలాపాలు మూడు వైపులా ఉండేవి. మొదటిది, ఆయన ప్రారంభించిన కార్యం, ఒక రహస్య విప్లవాత్మక ప్రచార సంస్థ, దాని ప్రధాన లక్ష్యం సాయుధ తిరుగుబాటును సిద్ధం చేయడం. రెండవది, మొత్తం దేశాన్ని స్వాతంత్ర్య ఆదర్శంగా మార్చడానికి ఉద్దేశించిన బహిరంగ ప్రచారం, ఆయన రాజకీయాల్లోకి ప్రవేశించినప్పుడు, చాలా మంది భారతీయులు ఇది ఏమాత్రం సాధ్యం కాదని పూర్తిగా అసంభవం అని అనుకున్నారు, దాదాపు దానిని ఒక భూతంగా భావించారు. బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యం చాలా శక్తివంతమైనదని, భారతదేశం చాలా బలహీనమైనదని భావించారు. ప్రభావవంతమైన నిరాయుధులుగా అటువంటి విజయం కోసం చేసే ప్రయత్నం గురించి కలలు కనడానికి కూడా శక్తి హీనులుగా ఉండేవారు. మూడవది, పెరుగుతున్న సహాయ నిరాకరణ, ఎదురు తిరగని ప్రతిఘటన ద్వారా విదేశీ పాలనను అణగదొక్కడం కోసం ప్రజా ఐక్య ప్రతిపక్షాన్ని కొనసాగించడానికి ప్రజల సంస్థ ఉండేది.

CWSA 36: 47

స్వాతంత్ర్య శుభవార్త

తన విప్లవ కార్య పరిధిలో శ్రీ అరవిందులు ఒక తరహా క్రియా విధానాన్ని పొందుపరిచారు. అదే తదుపరి జాతీయ కార్యవర్గ ప్రజా కార్యక్రమాలలో ఒక ముఖ్యమైన అంశంగా మారింది. ఆయన కార్య కేంద్రాలలోని యువకులను స్వదేశీ భావనను ఏదైతే ఆ సమయంలో ఇంకా శైశవ దశలో ఉండి ఏదో కొంతమందికే భ్రాంతిగా ఉన్నదో దానిని ప్రచారం చేయమని ప్రోత్సహించారు.

శ్రీ అరవిందుల ప్రధాన ఆసక్తి భారత రాజకీయ కార్య ధ్యేయంగా సంపూర్ణమైన, పూర్తి స్వాతంత్రం కావాలని బాహాటంగా ప్రకటించడం, పట్టు విడవకుండా పత్రికలలో నొక్కి చెప్పడం, ఆయన బహిరంగంగా అలా చేసే ధైర్యం కలిగిన తొలి భారతీయ రాజకీయవేత్త. దానిలో వెంటనే సఫలీకృతం అయ్యారు కూడా. ఆ పార్టీ తన స్వాతంత్రమనే ఆదర్శాన్ని వ్యక్తీకరించడానికి 'స్వరాజ్' అనే పదాన్ని ఎంచుకున్నది. అది అనతి కాలంలోనే అన్ని వైపులా

వ్యాపించింది కానీ కాంగ్రెస్ పార్టీ దానిని తన ఆదర్శంగా స్వీకరించిన చాలాకాలానికి లాహోర్ సమావేశం తర్వాత, జాతీయవాద నేతృత్యం క్రింద తనను పునః నిర్మించుకొని నూతనీకరించుకున్న తర్వాతనే అంగీకరించింది. ఆ పత్రిక దేశం కొరకు ఒక కొత్త రాజకీయ ప్రణాళికను పెంపొందించి దానిని జాతీయ పార్టీ ప్రణాళికగా ప్రకటించింది. సహాయ నిరాకరణ స్తబ్ద ప్రతిఘటన, స్వదేశీ భావన, విదేశీ బహిష్కరణ, జాతీయ విద్య న్యాయ సంబంధిత వివాదాలను న్యాయస్థానం వెలుపల గల మధ్యవర్తిత్వంతో పరిష్కరించడం శ్రీ అరవిందుల ప్రణాళికలోని ముఖ్యంశాలు. ఉదాసీన ప్రతిఘటనపై శ్రీ అరవిందులు పత్రికలలో కొన్ని వ్యాస పరంపరలను ముద్రించడం జరిగింది. మరొక విప్లవాత్మక రాజకీయ సిద్ధాంతాన్ని పెంపొందించి మితవాద పార్టీకి చెందిన ఎంతోమంది నాయకుల వారి అపార్ధాలు, ఆంగ్లేయుల న్యాయం పై నమ్మకం భారతదేశంలో విదేశీ ప్రభుత్వం కలిగించిన లాభాలు, ఆంగ్లేయుల న్యాయస్థానాలపై విశ్వాసం, పాఠశాలలో విశ్వవిద్యాలయాలలో బోధన యొక్క సమర్థత వంటి మూఢనమ్మకాలను నశింప చేయడం, మరింత బలంగా, సుదీర్ఘంగా ఉంటున్న నిర్వీర్యత, స్తంభించిన లేదా నెమ్మదించిన ప్రగతి, దారిద్ర్యం, ఆర్థికంగా ఆధారపడడం, సౌభాగ్య దాయకమైన పారిశ్రామిక అభివృద్ధి లేకపోవడం, అలాగే విదేశీ ప్రభుత్వ ఇతర దుష్ఫలితాలను తూర్పారబెట్టింది. పరదేశీ పాలన మేలు చేసినా, లాభదాయకమైనప్పటికీ అది ఒక స్వతంత్రమైన, ఆరోగ్యవంతమైన దేశ జీవనానికి ప్రత్యామ్నాయం కాలేదు. ఈ ప్రచారం సహాయంతో జాతీయ వాదుల భావాలు అన్నిచోట్లా ముఖ్యంగా అంతకుముందు ఎక్కువ మితవాదులున్న పంజాబ్‌లో సుస్థిర స్థానాన్ని పొందింది. పాత్రికేయ చరిత్రలో వందేమాతరం ప్రజల మనసులను మార్చి, విప్లవానికి సిద్ధం చేయడంలో కలిగించిన ప్రభావం పూర్తిగా విశిష్టమైనది.

CWSA 32:51-56

మానవతా కదనానికి నాయకుడు

అప్పుడు ఆయనకు పాండిచ్చేరి వెళ్లమని సందేశం వచ్చింది ఉత్తర పారాకు చెందిన కొంతమంది యువ విప్లవకారులతో నడపబడిన ఒక నావ ఆయనను కలకత్తాకు తీసుకువెళ్లింది. అక్కడ ఆయన డూప్లెక్స్ ఎక్కి **1910** సంవత్సరం ఏప్రిల్ **4**వ తారీఖున పాండిచ్చేరి చేరుకున్నారు.

పాండిచ్చేరిలో, ఆ సమయం నుండి శ్రీ అరవిందులు యోగ సాధన మరింత అంతర్ముఖమైనది. ఆయన బహిరంగ రాజకీయ కార్యాలలో పాల్గొనడం పూర్తిగా నిలిపివేశారు. పునర్నిర్మితమైన భారత జాతీయ కాంగ్రెస్ సభలకు అధ్యక్షత వహించమని అభ్యర్థనలను అనేకసార్లు త్రోసిపుచ్చారు. తమ ఆధ్యాత్మిక కార్యక్రమాలకు సంబంధించని ఏ విధమైన బహిరంగ ఉపన్యాసాల నుండి అయినా దూరంగా ఉండే నియమాన్ని పాటించారు. తరువాత కాలంలో ఆర్యలో వ్రాసిన వ్యాసాలు తప్ప మరే ఇతర రచనలు లేదా వ్యాసాలను ఆయన బయటకు పంపలేదు. కొన్ని సంవత్సరాలపాటు విప్లవ శక్తులతో ఒకరిద్దరు వ్యక్తుల ద్వారా ఆయన వ్యక్తిగత సంబంధాన్ని కలిగి ఉండేవారు. కానీ కొంత సమయం తర్వాత ఆయన దీనిని విడిచిపెట్టారు. ఆపై ఏ విధమైన రాజకీయాలలోనూ పాలు పంచుకోకుండా పూర్తిగా విరమించుకున్నారు. భవిష్యత్తు యొక్క ఆయన దర్శనం మరింత స్పష్టమై భారత దేశపు అంతిమ స్వాతంత్ర్యం, ఆ వైపుగా శక్తులు కలవడం తరువాత కనుగొన్నారు. భారతీయుల ప్రతిఘటన, అంతర్జాతీయ ఘటనల ఒత్తిడి వలన బ్రిటన్ బలవంతంగా భారత స్వాతంత్ర్యాన్ని అంగీకరించడానికి అర్థిక వ్యతిరేకత అయిష్టతలతో 'కదలడం' ప్రారంభించింది. జాతీయవాద భావనను గాయపరచకుండా ఆయుధ పోరాటం అవసరం లేదని అందుకు రహస్యంగా సన్నద్ధమవడాన్ని విడిచి పెట్టాలని భావించారు. కానీ విప్లవాత్మక ఉద్యమ స్ఫూర్తిని నిలిపి ఉంచుకోవాలని తప్పనిసరిగా నిలుపుకోవాలని భావించారు. ఆ కారణంగా రాజకీయాల్లో ఆయన వ్యక్తిగతంగా కల్పించుకోవడం ఇకపై తప్పనిసరి కాదు. వీటన్నిటికీ భిన్నంగా ఆయన ముందున్న ఆధ్యాత్మిక కార్యము ఆధిక్యత ఆయనకు మరింతగా, స్పష్టం కాసాగింది. శక్తులన్నిటిని ఏకాగ్రం చేయవలసిన అవసరాన్ని ఆయన వీక్షించారు.

కానీ దీని అర్థం చాలామందికి అనుకున్నట్లుగా ఆయన ఏదో ఉన్నతమైన ఆధ్యాత్మిక అనుబంధంలోనికి విరమించుకొని ఆపై భారత దేశ, ప్రపంచ భవితపై ఆసక్తి లేకుండా ఉన్నారని కాదు. దాని అర్థం అది కాదు. ఎందుకంటే ఆయన యోగ సిద్ధాంతం కేవలం భగవంతుని తెలుసుకొని సంపూర్ణమైన ఆధ్యాత్మిక చైతన్యాన్ని పొందడమే గాక పూర్తి జీవితాన్ని, ప్రపంచ కార్య కలాపాలను పూర్తిగా ఈ ఆధ్యాత్మిక చేతన పరిధిలోకి, కార్యంలోకి తీసుకుని వచ్చి, జీవితాన్ని ఆత్మలో నిలబెట్టి దానికి ఒక ఆధ్యాత్మిక అర్ధాన్నివ్వడం.

విరమణలో కూడా శ్రీ అరవిందులు ప్రపంచంలో, భారత దేశంలో జరుగుతున్న విషయాలపై సునిశిత దృష్టి నిలిపి అవసరమైనప్పుడు చురుకుగా కల్పించుకునే వారు. కానీ కేవలం ఆధ్యాత్మిక శక్తితో నిశ్శబ్ద ఆధ్యాత్మిక ప్రక్రియతో మాత్రమే. యోగంలో బాగా పురోగతి చెందిన వారి అనుభవ సారాంశం ఏమిటంటే పదార్థంపై మనసు, ప్రాణ, శరీరాల సాధారణ శక్తులే కాకుండా పై నుండి వెనుక నుండి పనిచేసే ఇతర శక్తులు కూడా ఉంటాయి. ఆధ్యాత్మిక చేతనలో పురోగతి చెందిన వారు ఆధ్యాత్మిక చైతన్య శక్తిని స్వంతం చేసుకుంటారు. అందరూ స్వంతం చేసుకోవాలనుకోవచ్చు లేదా వారివద్ద ఉన్న దానిని ఉపయోగించుకోవాలను కోకపోవచ్చు, ఈ శక్తి అన్నిటికన్నా మహత్తరమైనది, ప్రతిభావంతమైనది.

ఈ శక్తిని ఆయన పొందిన వెంటనే వ్యక్తిగత కార్యానికి చాలా పరిమిత పరిధిలో వాడారు. కానీ తరువాత ప్రపంచ శక్తులతో నిరంతరం పనిచేశారు. ఆయనకు ఫలితాలతో అసంతృప్తి చెందడానికి కారణమేమీ లేదు, లేదా మరొక విధమైన కార్యఅవసరాన్ని ఆయన అనుభూతి చెందలేదు. రెండు సందర్భాల్లో మాత్రం ఆయనకు జన సామాన్య తరహాకార్యాన్ని తీసుకోవడంలో సమంజసమనిపించింది. మొదటిది రెండవ ప్రపంచ యుద్ధానికి సంబంధించినది ప్రారంభంలో ఆయన దానిని అంతగా పట్టించుకోలేదు. కానీ ఎప్పుడైతే హిట్లరు తనను ఎదిరించే శక్తులన్నిటినీ కాలరాయగలడనీ, నాజీమతం ప్రపంచంపై ఆధిపత్యం వహిస్తుంది అని అనిపించిందో, ఆపై ఆయన కల్పించుకోవడం ప్రారంభించారు. బహిరంగంగా ఆలీస్ పక్షం వహిస్తున్నట్లు ప్రకటించి వారు నిధులకై అర్థించినపుడు వారికి కొంత ఆర్థిక సహాయాన్ని అందించి సైన్యంలో చేరటానికి తమ సలహా కోరేవారిని లేదా యుద్ధ ప్రయత్నంలో పాలు పంచుకోవవాలనుకొనే వారిని ప్రోత్సహించారు. అంతరంగికంగా డన్‌కిర్క్ ఘటన తర్వాత ఆయన తమ ఆధ్యాత్మిక శక్తిని ఆలీస్ వెనుక ఉంచి, అందరూ ఇంగ్లాండు యొక్క తక్షణ పతనాన్ని హిట్లర్ తప్పని సరి విజయాన్ని ఊహిస్తున్న సమయంలో ఆయనకు జర్మనీ విజయం వెంటనే నిలిచిపోవటం తృప్తిని కలిగించింది. యుద్ధ తరంగం వ్యతిరేక దిశకు తిరగటం ప్రారంభించింది. ఆయన అలా చేయటానికి కారణం హిట్లర్ నాజీయిజం వెనుక నల్లని అసుర శక్తులను చూడడం, వాటి విజయం వలన మానవాళి దుష్టశక్తుల అహంకారానికి బానిసగా మారి పరిణామం ముఖ్యంగా,

ఆధ్యాత్మిక పరిణామం వెనుకబడిపోతుంది. అది కేవలం యూరప్ మాత్రమే కాక పూర్తి ఆసియా ఖండపు బానిసత్వానికి దారి తీస్తుంది. అందులో భారతదేశం మిగిలిన దేశాల కన్నా మరింత భయంకరమైన బానిసత్వాన్ని సహించవలసి వస్తుంది. తన విమోచనం కోసం చేసిన ప్రయత్నమంతా వ్యర్థమవుతుంది. ఈ కారణమే ఆయనను బహిరంగంగా క్రిప్స్ ప్రతిపాదనకు మద్దతు పలికి కాంగ్రెస్ నాయకులను అందుకు అంగీకరించమని ఒత్తిడి చేసేటట్లు చేసింది. చాలా కారణాల వలన మొదట ఆయన తమ ఆధ్యాత్మిక శక్తితో జపనీయులు ఉగ్రత్వాన్ని ఎదుర్కోలేదు. జపాను భారతదేశంపై దాడిచేసి ఆక్రమించి జయించాలనుకునే అంత వరకు కల్పించుకోలేదు. హిట్లరిజమ్ అసుర ప్రకృతి దాన్ని తప్పించలేని పరిణామాలపై తమ అభిప్రాయాలను నొక్కి చెబుతూ,ఆయన యుద్ధానికి మద్దతునిస్తూ వ్రాసిన కొన్ని లేఖలను బహిరంగంగా వెల్లడించడానికి అనుమతించారు. క్రిప్స్ ప్రతిపాదనను ఆయన బలపరుస్తూ భారత్ మరియు బ్రిటన్ ఐకమత్యంగా అసుర శక్తులకు వ్యతిరేకంగా నిలబడగలిగితే క్రిప్స్ పరిష్కారం స్వాతంత్ర్యం వైపు ఒక అడుగు వేయడానికి ఉపయోగపడుతుందని ఆయన భావించారు. ఎప్పుడైతే సంప్రదింపులు నిష్ఫలమయ్యాయో శ్రీ అరవిందులు తమ ఆధ్యాత్మిక శక్తిపై మాత్రమే ఆధారపడి, ఉగ్రవాదులపై దానిని ఉపయోగించి, జపనీయులు విజయవంతంగా అంతవరకూ తమ ముందున్న దానినంతటినీ తుడిచిపెట్టి జపాన్ వారి విజయం వెనువెంటనే వేగంగా నేలకొరిగి, తీవ్రంగా ఎదుర్కోలేని ఓటమిని పొందడం చూసి సంతుష్టులయ్యారు. కొంతకాలం తర్వాత భారతదేశపు భవిష్యత్తు గురించి తన దర్శనాలు ఋజువు కావటం, ఎన్ని అంతరంగిక ఇబ్బందులున్నప్పటికీ స్వతంత్రంగా నిలబడడం ఆయనకు సంతృప్తినిచ్చింది.

CWSA 36:64-66

భవిష్య పవిత్ర గ్రంథాలు

'ఆర్య'లో మత తత్వ శాస్త్రం ఏమీలేదని నొక్కి వక్కాణించగలను. ఏ మతపరమైన విశ్వాసాన్ని లేదా సిద్ధాంతాన్ని సమర్థించడం, అభివృద్ధి చేయడం లేదా ఏదైనా పాత లేక కొత్త మత విశ్వాసాన్ని ధృవీకరించడం గూర్చి ఆర్యలో ఏదీ వ్రాయబడలేదు. విషయంలోని సారాన్ని పాండిత్య పరంగా

వివరించినప్పుడు ఆయన దాని స్థాయిని కోల్పోనివ్వలేదు. ఈ ప్రబోధం ఏ పుస్తకాల నుండీ తీసుకొన్నది గాదు, తాత్విక భాషలో వ్రాసినప్పటికీ కాల్పానిక చింతనతో లేదా రివాజు ప్రకారం చేసే తర్కంపై ఆధారపడి లేదు. ఇది ఒక ప్రాథమిక ఆధ్యాత్మిక అనుభవాన్ని వ్యక్తపరుస్తుంది. వ్యక్తి అభివృద్ధిలో క్రియాశీలకంగాను, దాదాపు ముప్ఫైయేళ్ల నిరంతర సాధనతో విస్తృతంగా, రూఢి పర్చబడి, మొత్తం సమాచారంతో సంపూర్తిగా ఉంది. అదే విధంగా ఒక గొప్ప విశాల ఆధ్యాత్మిక అనుభవంతోనే ఈ ప్రబోధం ఉన్నది తప్ప ఏదోసాధారణ బౌద్ధిక తర్కానికి, సవాలుకు నిలువలేనిది లేదా చెల్లుబడి కానిదిగా కాదు.

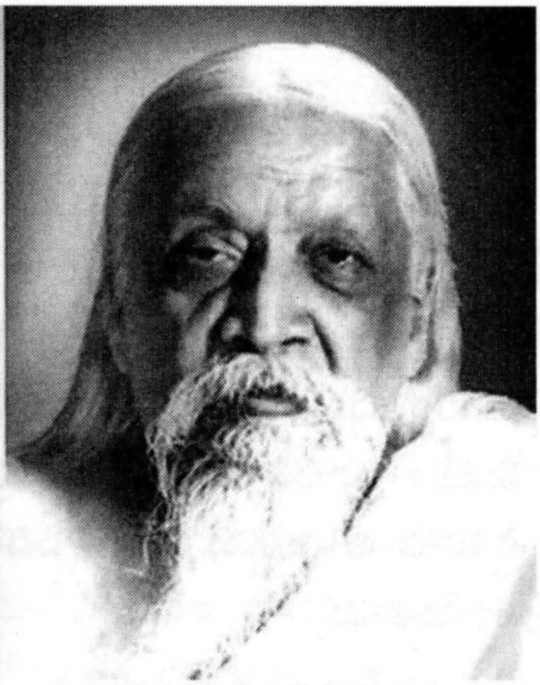
CWSA 35:88

మనిషికోసం, భూమి కోసం కొత్త యోగం

నా యోగం ఇతర లోకాలకు సంబంధించి, సర్వోన్నత ఆత్మ తలానికి వాటి మధ్య వున్న ఇతర తలాలు, మన జీవితంపైన ఈ పదార్థ ప్రపంచంపైనా వాటి సాధ్యాసాధ్య ప్రభావాలకు సంబంధించి నిజంగా ఒక సంపూర్ణ అనుభవాన్ని నింపుకొనే ఉంటుంది. ఈ యోగంలో పరమాత్మ సాక్షాత్కారం లేదా ఈశ్వరునిలోని ఒక పార్శ్వమైన శివుడు, కృష్ణుణ్ణి లోకాల ప్రభువుగా, మనకూ, మన కార్యాలకు అధిపతిగా లేదా విశ్వాత్మక సచ్చిదానందంగా సాక్షాత్కరించుకొనేందుకు ఒత్తిడి చేయడముంటుంది.

ఈ యోగంలోని ప్రధాన ఫలితాలను పొంది, తదుపరి వాటి ద్వారా ఈ ప్రపంచం ఆత్మ చేత జయించబడుతుందని, భువిపై దివ్య జీవనం అనే ఆదర్శాన్ని స్వీకరించినట్లయితే ఇక సమగ్ర ఫలితాల వైపు ముందుకు సాగడముంటుంది. ఈ అంశాలకు సంబంధించిన ఈ దృష్టి, ఈ అనుభవం, ఈ ఉనికిలోని సత్యం నన్ను 'లైఫ్ డివైన్', 'సావిత్రి'లను రచించడానికి పురికొల్పాయి. పరమాత్మకు సంబంధించిన ఈశ్వరునికి సంబంధించిన, సాక్షాత్కారం ఖచ్చితంగా ప్రధానమైన అంశమే. ఆయనను ప్రేమతో, భక్తితో తన కర్మలు చేయడం ద్వారా తెల్సుకొంటూ, బౌద్ధికంగా తెలుసుకోవడం అంత అవసరం కాకపోయినా, ఆధ్యాత్మిక అనుభవంతో ఆయనను చేరడం, పూర్ణయోగం మార్గంలో ప్రధానం.

CWSA 35:234-35

మీరు పరమాత్మ అవతారమని నేను గట్టిగా విశ్వసిస్తున్నాను. నా నమ్మకం సరైనదే కదా?

నీ నమ్మకాన్ని అనుసరించు. అది నిన్నుతప్పుదోవ పట్టించదు.

CWSA 35:433 — *శ్రీ అరవిందులు*

శాశ్వతత్త్వంలో ప్రతి అవతారం కూడా మరింత పరిపూర్ణమైన సాక్షాత్కారానికి ఆద్యుడు, ప్రకటన కర్త మాత్రమే.

మానవులు ఎల్లప్పుడు భవిష్యత్ అవతారానికి వ్యతిరేకంగా, గతంలోని అవతారాన్ని దేవుణ్ణి చేసే ధోరణి కలిగి ఉంటారు.

ఇప్పుడు మళ్ళీ శ్రీ అరవిందులు రేపటి సాక్షాత్కారాన్ని ప్రపంచానికి ప్రకటిస్తూ వచ్చారు. ఆయన సందేశం ఆయనకు పూర్వం వున్న వారందరి మాదిరిగానే వ్యతిరేకతను ఎదుర్కొంటుంది. కానీ రేపు అనేది శ్రీ అరవిందుల ఆవిష్కరణలో నిజాన్ని ఋజువు చేస్తుంది. ఆయన తలపెట్టిన కార్యం జరుగుతుంది.

CWM 13:22 — *శ్రీమాత*

రక్షకుడు

వివిధ ప్రశ్నలకు సమాధానాలు అనేవి ప్రస్తుత మానవ నాగరికత గురించిన ప్రశ్నకు భిన్నమైనవి. ఆ నాగరికతను రక్షించడం కన్నా ప్రపంచాన్ని రక్షించడం ముఖ్యం. అది అంత సులభంగా గాని, వెంటనే గాని జరగకపోవచ్చును గాని తప్పక జరుగుతుంది. ప్రస్తుత నాగరికత తప్పక మారాలి. అది వున్న నాగరికతను ధ్వంసం చేయడం ద్వారానా లేక సత్యం ఆధారంగా నిర్మాణ మయ్యే నూతన నాగరికతను ప్రవేశపెట్టడం ద్వారానా అనేది విషయం. శ్రీమాత ఆ ప్రశ్నను అలాగే వదిలేశారు గనుక నేను కూడా దానిని అలాగే ఉంచుతాను.

ఇది మీకూ, ప్రతి ఒక్కరికి ఇబ్బందికరమైన సమయమని నాకు తెలుసు. ఇది ప్రపంచంలో ప్రతిచోట గందరగోళం, ఇబ్బంది, అశాంతి, కలతలు కలిగించే సాధారణ పరిస్థితి. రాబోయే మంచి విషయాలు ముసుగు వెనుక సిద్ధం చేయబడుతూ లేదా ఎదుగుతూ ఉంటాయి. ప్రతి చోటా అధ్వాన్నమైనది వాసికెక్కుతుంది. మరొక విషయం ఏమిటంటే వెలుగు ఘడియ వచ్చేవరకూ పట్టి ఉంచడం, విడిచిపెట్టడం ఒక అంశం.

CWSA 35:221-22

పరిణామాన్ని కొనసాగించడం

మీరూ, మదర్ ఈ సృష్టి ప్రారంభం నుంచి ఈ భూమిమీద ఉన్నారని అంటారు. కాని ఇన్ని మిలియన్ల సంవత్సరాల నుండి మీరు ఉండి ఏం చేశారు? మీరు మారు వేషాలలో ఉన్నారు. ఇప్పుడు మాత్రమే మీరు మీ నిజ స్వరూపాలను ప్రపంచానికి చూపిస్తున్నారు.

పరిణామాన్ని ముందుకు నడపడం

పరిణామాన్ని ముందుకు తీసుకుపోతున్నాం. పరిణామాన్ని ముందుకు నడపడం అంటే ఏమిటో అర్థం చేసుకోవడంలో నేను విఫలమయ్యాను. దీనిని మీరు మరింత వివరంగా వివరించగలరా?

అంటే మానవ చరిత్ర మొత్తాన్ని తిరిగి రాయడమే. తదుపరి దశ వరకు పరిణామాన్ని కొనసాగించడానికి ప్రత్యేక అవతారాలు దిగి వస్తున్నాయి కాబట్టి, దైవానుగ్రహం ప్రతి దశలోనూ దిశా నిర్దేశం చేస్తున్నది కాబట్టి అది మరో దశకు చేరుతుంది.

మీరూ, మదర్ మొదటి నుంచీ నిరంతరం ఈ భూమి మీద ఉంటున్నారు గనుక అవతారాలు ఒక్కొక్కటిగా ఇక్కడకు రావలసిన అవసరమేముంది?

మేము అవతారాలుగా భూమి మీద లేము

అయినా పరిణామాన్ని ముందుకు తీసుకువెళుతున్నామని చెబుతున్నారు గదా మరి అలాంటప్పుడు దైవం భూమిమీద ఉన్నప్పుడు మరి దైవంలో భాగమైన అవతారాలు దిగిరావలసిన అవసరమేమున్నది?

పరిణామ క్రమంలో ఏదైనా ఇబ్బందికర పరిస్థితి ఉత్పన్నమైనపుడు ఆ పరిస్థితిని ప్రత్యేకంగా చక్కదిద్దవలసి వచ్చినపుడు అవతారాలు దిగిరావడం తప్పని సరి అవుతుంది. అవతారమనేది దైవం యొక్క ప్రత్యేకమైన అభివ్యక్తీకరణ. మిగతా సమయాలలో దైవం సాధారణ మానవ పరిధిలో విభూతిగా పనిచేస్తూ ఉంటుంది.

CWSA 32:88-91

ఆఖరి అవతారం

కల్కి గురించిన వివరాలకు అంతగా ప్రాముఖ్యతను జత చేయవలసిన అవసరం లేదు. అవి భవిష్యత్తు చరిత్ర వివరాలను ప్రవచించే ప్రయత్నం కంటే ప్రతీకాత్మకమైనవి అంతే. అందువల్ల పురాణాలలో యుగాల గురించి సరైన అంకెలకు అంత ప్రాముఖ్యత ఇవ్వవలసిన అవసరం లేదు. పరిణామ కాల చక్రంలో యుగాలు వరుస క్రమంలో సూచించబడతాయి. మానవత్వం యొక్క పరిపూర్ణత విచ్ఛిన్నం, తిరోగమనాలననుసరించి నూతన జన్మ ఆవిర్భవిస్తుంది. ఇక్కడ లెక్కలు, గుణాంకాలు అంత ముఖ్యమైనవి కాదు. కలియుగాంతం ఇప్పటికే వచ్చిందా లేక రాబోతుందా అనే తర్కం మరియు నూతన సత్య యుగం ప్రారంభం కాబోతుందనే వాదనను చాలామంది సమర్థించారు.

CWSA 28:489 — *శ్రీ అరవిందులు*

శ్రీ అరవిందుల అవతారం చివరి అవతారమని నేనెప్పుడూ వింటూనే ఉన్నాను. బహుశ అది ఆయన మానవ శరీరంతో అవతరించడం ఆఖరిసారి కావచ్చు. తరువాత, మనకు తెలియదు.

CWM 10:253

రెండు సమాంతర సత్యాలు

శాశ్వతమైన, పరాత్పర దృక్కోణం నుండి సాక్షాత్కారం పొందడానికి ఒకేవిధమైన ప్రాముఖ్యత కలిగిన రెండు విషయాలు సమాంతరంగా ఉన్నవి. కాని నిజమైన సాక్షాత్కారం పొందడానికి రెండూ కూడా సమానంగా అవసరం.

ఒకవైపు అవతారమూర్తిగా భూమిపై వున్న మహోన్నత చైతన్యానికి సంకల్పానికి ప్రతీకగా నిలిచిన శ్రీ అరవిందులు నన్ను సర్వోన్నత విశ్వమాతగా ప్రకటించడం ఒకవైపు. నా శరీరంతో సమగ్ర సాధన ద్వారా నేను గ్రహించినది మరోవైపు.

సర్వోన్నత విశ్వమాతగా ఉండి ఏ సాధనా చేయగూడదు. నిజానికి శ్రీ అరవిందులు తన శరీరంలో ఉన్నంత కాలం సాధన చేసింది ఆయనే. అయినప్పటికీ ఆ సాధన యొక్క ప్రభావాలకు నేను లోనయ్యాను. ఆ ప్రభావాలు వాటంతటవే బాహ్య అస్తిత్వంలో నెలకొన్నాయి. చేసేదంతా శ్రీ అరవిందులే. నేను కాదు. నేను ఆయన సాధనకు ప్రపంచానికి మధ్య వారధిని మాత్రమే. ఆయన తమ దేహాన్ని వదిలినప్పటి నుండీ మాత్రమే ఆ సాధన నేను చేపట్టేందుకు ఒత్తిడి చేయబడ్డాను. ఆయన సాధనకు, ప్రపంచానికి మధ్య వారధిగా నేను చేయవల్సి ఉన్నదే కాదు, అంతకు ముందు నుండీ నేను కొనసాగిస్తున్నది కూడా చేయాలి. ఇప్పుడు దీనినంతటినీ ముందుకు తీసుకు వెళ్ళాలి. ఆయన ఎప్పుడైతే దేహత్యాగం చేశారో ఆయన శరీరంలో ఉండగా ఏమి చేస్తున్నారో దాని బాధ్యతంతా నావైపుకు మరల్చబడింది. అది నేను నెరవేర్చి తీరాలి. కొన్నిసార్లు ఒకటి ముందుకొస్తుంది. మరోసారి మరొకటి. అవి రెండూ సంపూర్ణ సత్య సాక్షాత్కారంలో మేళవించుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాయి. పరమాత్మ కార్యాచరణకు చెందిన శాశ్వత అనిర్వచనీయ, నిర్వికార చేతనను అంతకంతకూ పురోగమనం వైపు ఆరోహణ ప్రయత్నం చేసే పూర్ణ యోగ సాధకుని చేతనను జోడించడం.

శ్రీమాత; శిష్యునితో సంభాషణ, అక్టోబర్ ***10-1958***

శాశ్వత జన్మ

శ్రీ అరవిందుల జన్మ విషయం గూర్చి నేను ఉపయోగించిన పదబంధం 'శాశ్వత జన్మ' అన్నదానిపై 'శాశ్వతం' అని అంటే ఏమిటి అని నన్ను అడిగారు.

సరే భాషా పరంగా పదం, దాని అర్థం, శాశ్వత జన్మ వంటి వాటికి అంత ప్రాధాన్యత లేదు. కాని ఇక్కడ అసలు విషయాన్ని నేను మీకు వివరించబోతున్నాను. నిజానికి శాబ్దికమైన వివరణ, దాని అర్థం అలాగే మానసిక అవగాహన, అంతరాత్మిక అవగాహన, ఆధ్యాత్మిక అవగాహన అనే వివిధ స్థాయిలుంటాయి.

భౌతికంగా అంటే ఈ జన్మ యొక్క పర్యవసానాలు భూమి ఉన్నంత కాలం ఉంటాయి. శ్రీ అరవిందుల వారి జనన పర్యవసానాలు భూమి ఉన్నంత వరకు అనుభూతిలోకి వస్తూ ఉంటాయి. అందువల్ల ఆ విషయాన్ని కొంచెం కవితాత్మకంగా శాశ్వతం అన్నాను.

మానసికంగా ఆయన జననం యొక్క పర్యవసానాలు, జ్ఞాపకాలు కూడా శాశ్వతమైనవే అయినప్పటికి భౌతికంగా అది విశ్వచరిత్రలో శాశ్వతంగా పునరావృతమయ్యే జన్మ. ఆ జన్మ విశ్వ చరిత్రలో కాలానుగుణంగా జరిగే ఒక వ్యక్తీకరణ. ఈ పుట్టుక కూడా ఈ చరిత్రలో పునరావృతమవుతూ ఉంటుంది. ప్రతిసారి క్రితం జన్మకన్నా మరింత పరిపూర్ణమైనదిగా ఉంటుంది. అయినప్పటికి కిందకు దిగిరావడమనేది, మానవ శరీరంతో జన్మ తీసుకోవడమనేది మాత్రం మామూలే.

చివరకు పూర్తిగా ఆధ్యాత్మిక దృష్టితో చూస్తే ఇది భూమి మీద శాశ్వతుని జన్మ అని చెప్పవచ్చు. భౌతిక శరీరం తీసుకుని జన్మించే ప్రతిసారి శాశ్వతుడు స్వయంగా తనకు తానుగా జన్మ తీసుకుంటున్నాడు అని చెప్పవచ్చు.

CWM 9:178-79 — *శ్రీమాత*

At the Lotus feet of the Divine Mother

Sri Aurobindo Society

Eluru Centre

11-37, Gnan Deep,K.S.Rao Garden, Eluru

Andhra Pradesh 534003